

Επίσημη Εφημερίδα C 290

της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Έκδοση
στην ελληνική γλώσσα

Ανακοινώσεις και Πληροφορίες

54ο έτος
1 Οκτωβρίου 2011

Ανακοίνωση αριθ.

Περιεχόμενα

Σελίδα

IV Πληροφορίες

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΘΕΣΜΙΚΑ ΟΡΓΑΝΑ, ΤΑ ΛΟΙΠΑ ΟΡΓΑΝΑ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

2011/C 290/01	Τελευταία δημοσίευση του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην <i>Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης</i> EE C 282 της 24.9.2011	1
---------------	---	---

V Γνωστοποιήσεις

ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

Δικαστήριο

2011/C 290/02	Υπόθεση C-370/11: Προσφυγή της 12ης Ιουλίου 2011 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Βασιλείου του Βελγίου	2
2011/C 290/03	Υπόθεση C-377/11: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Tribunal Superior de Justicia de Cataluña (Ισπανία) στις 18 Ιουλίου 2011 — International Bingo Technology, S.A. κατά Tribunal Económico Regional de Cataluña (TEARC)	2
2011/C 290/04	Υπόθεση C-381/11: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Juzgado Mercantil de Barcelona (Ισπανία) στις 18 Ιουλίου 2011 — Manuel Mesa Bertrán και Cristina Farrán Morenilla κατά Novacaixagalicia	3

EL

Τιμή:
3 EUR

(Συνέχεια στην επόμενη σελίδα)

2011/C 290/05	Υπόθεση C-385/11: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Juzgado de lo Social de Barcelona (Ισπανία) στις 19 Ιουλίου 2011 — Isabel Elbal Moreno κατά Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS) και Tesorería General de la Seguridad Social (TGSS).	3
2011/C 290/06	Υπόθεση C-389/11 P: Αναίρεση που άσκησε στις 22 Ιουλίου 2011 η Région Nord-Pas-de-Calais κατά της απόφασης που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (όγδοο τμήμα) στις 12 Μαΐου 2011 στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-267/08 και T-279/08, Région Nord-Pas-de-Calais και Communauté d'agglomération du Douaisis κατά Επιτροπής	4
2011/C 290/07	Υπόθεση C-398/11: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το High Court of Ireland στις 27 Ιουλίου 2011 — Thomas Hogan, John Burns, John Dooley, Alfred Ryan, Michael Cunningham, Michael Dooley, Denis Hayes, Marion Walsh, Joan Power, William Walsh κατά Minister for Social and Family Affairs, Attorney General	5
2011/C 290/08	Υπόθεση C-399/11: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Tribunal Constitucional, Madrid (Ισπανία) στις 28 Ιουλίου 2011 — Ποινική διαδικασία κατά Stefano Melloni — Κατηγορούσα αρχή: Ministerio Fiscal	5
2011/C 290/09	Υπόθεση C-403/11: Προσφυγή της 27ης Ιουλίου 2011 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Βασιλείου της Ισπανίας	6
2011/C 290/10	Υπόθεση C-407/11 P: Αναίρεση που άσκησε την 1η Αυγούστου 2011 η Κυβέρνηση του Γιβραλτάρ κατά της διατάξεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (έβδομο τμήμα) στις 24 Μαΐου 2011 στην υπόθεση T-176/09, Κυβέρνηση του Γιβραλτάρ κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής	6
2011/C 290/11	Υπόθεση C-410/11: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Audiencia Provincial de Barcelona (Ισπανία) την 1η Αυγούστου 2011 — Pedro Espada Sánchez κ.λπ. κατά Iberia Líneas Aéreas de España S.A.	7
Γενικό Δικαστήριο		
2011/C 290/12	Υπόθεση T-370/11: Προσφυγή της 8ης Ιουλίου 2011 — Πολωνία κατά Επιτροπής	9
2011/C 290/13	Υπόθεση T-392/11: Προσφυγή της 22ας Ιουλίου 2011 — Iran Transfo κατά Συμβουλίου	9
2011/C 290/14	Υπόθεση T-398/11 P: Αναίρεση που άσκησε στις 25 Ιουλίου 2011 η Yvette Barthel κ.λπ. κατά της διατάξεως που εξέδωσε το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης στις 10 Μαΐου 2011 στην υπόθεση F-59/10, Barthel κ.λπ. κατά Δικαστηρίου	10
2011/C 290/15	Υπόθεση T-404/11: Προσφυγή της 25ης Ιουλίου 2011 — Turbo Compressor Manufacturer κατά Συμβουλίου	11
2011/C 290/16	Υπόθεση T-420/11: Προσφυγή της 31ης Ιουλίου 2011 — Ocean Capital Administration κ.λπ. κατά Συμβουλίου	12
2011/C 290/17	Υπόθεση T-422/11: Προσφυγή της 5ης Αυγούστου 2011 — Computer Resources κατά Υπηρεσίας Εκδόσεων	13

IV

(Πληροφορίες)

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΘΕΣΜΙΚΑ ΟΡΓΑΝΑ, ΤΑ ΛΟΙΠΑ
ΟΡΓΑΝΑ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

(2011/C 290/01)

Τελευταία δημοσίευση του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*

EE C 282 της 24.9.2011

Ιστορικό των προηγούμενων δημοσιεύσεων

EE C 269 της 10.9.2011

EE C 252 της 27.8.2011

EE C 238 της 13.8.2011

EE C 232 της 6.8.2011

EE C 226 της 30.7.2011

EE C 219 της 23.7.2011

Τα κείμενα αυτά είναι διαθέσιμα σε:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Γνωστοποιήσεις)

ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Προσφυγή της 12ης Ιουλίου 2011 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Βασιλείου του Βελγίου

(Υπόθεση C-370/11)

(2011/C 290/02)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωπος: W. Mölls)

Καθού: Βασίλειο του Βελγίου

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

— να αναγνωρίσει ότι το Βασίλειο του Βελγίου, διατηρώντας σε ισχύ κανόνες κατά τους οποίους δεν είναι φορολογητέες οι υπεραξίες που αποκομίζονται από την αγορά μετοχών οργανισμών συλλογικών επενδύσεων, οι οποίοι δεν λειτουργούν σύμφωνα με την οδηγία 85/611/ΕΟΚ ⁽¹⁾, όταν οι εν λόγω οργανισμοί εδρεύουν στο Βέλγιο, ενώ είναι φορολογητέες οι υπεραξίες που αποκομίζονται από την αγορά μετοχών τέτοιων οργανισμών που εδρεύουν στη Νορβηγία ή στην Ισλανδία, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τα άρθρα 36 και 40 της συμφωνίας για τον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο·

— να καταδικάσει το Βασίλειο του Βελγίου στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η Επιτροπή βάλλει κατά των επίμαχων εθνικών διατάξεων στο μέτρο που έχουν ως αποτέλεσμα να αποθαρρύνουν τους κατοίκους του Βελγίου από το να επενδύουν σε οργανισμούς συλλογικών επενδύσεων που εδρεύουν στη Νορβηγία ή στην Ισλανδία, διότι οι υπεραξίες που αποκομίζονται από την αγορά μετοχών των εν λόγω οργανισμών δεν μπορούν να τύχουν της φορολογικής απαλλαγής που ισχύει για τις υπεραξίες που αποκομίζονται από την αγορά μετοχών οργανισμού συλλογικών επενδύσεων που εδρεύει στο Βέλγιο.

Η Επιτροπή υποστηρίζει ότι η εν λόγω διαφορετική μεταχείριση περιορίζει την ελεύθερη κυκλοφορία των κεφαλαίων που εγγυάται το άρθρο 40 της συμφωνίας ΕΟΧ. Ομοίως, περιορίζει την ελεύθερη παροχή υπηρεσιών συνιστώντας παράβαση του άρθρου 36 της συμφωνίας ΕΟΧ.

Απαντώντας στις αντιρρήσεις που προέβησαν οι βελγικές αρχές, η Επιτροπή επισημαίνει, πρώτον, ότι η διάκριση που γίνεται από τη βελγική νομοθεσία εντός της κατηγορίας των οργανισμών συλλογικών επενδύσεων που εδρεύουν στην Ευρωπαϊκή Ένωση, ήτοι βάσει του αν λειτουργούν ή όχι σύμφωνα με την οδηγία 85/611/ΕΟΚ, δεν αποτελεί αντικείμενο της παρούσας προσφυγής. Δεύτερον και τρίτον, η Επιτροπή αντικρούει την επιχειρηματολογία κατά την οποία τα ανωτέρω μέτρα δικαιολογούνται από λόγους που συνδέονται με την αποτελεσματικότητα των φορολογικών ελέγχων ή την έλλειψη μηχανισμών ανταλλαγής πληροφοριών. Στο πλαίσιο αυτό, η Επιτροπή διαπιστώνει ότι το Βέλγιο, η Νορβηγία και η Ισλανδία έχουν κυρώσει τη διεθνή σύμβαση διοικητικής συνδρομής σε φορολογικά θέματα, η οποία καταρτίστηκε υπό την αιγίδα του ΟΟΣΑ και του Συμβουλίου της Ευρώπης, και ότι οι συμβάσεις περί αποφυγής της διπλής φορολογίας, τις οποίες συνήψε το Βέλγιο με τη Νορβηγία και την Ισλανδία αντιστοίχως, προβλέπουν μηχανισμούς ανταλλαγής πληροφοριών μεταξύ των κρατών αυτών.

⁽¹⁾ Οδηγία 85/611/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 20.12.1985 για το συντονισμό των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων σχετικά με ορισμένους οργανισμούς συλλογικών επενδύσεων σε κινητές αξίες (ΟΣΕΚΑ), ΕΕ L 375, σ. 3.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Tribunal Superior de Justicia de Cataluña (Ισπανία) στις 18 Ιουλίου 2011 — International Bingo Technology, S.A. κατά Tribunal Económico Regional de Cataluña (TEARC)

(Υπόθεση C-377/11)

(2011/C 290/03)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal Superior de Justicia de Cataluña

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: International Bingo Technology, S.A.

Καθού: Tribunal Económico Regional de Cataluña (TEARC)

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Αποτελεί πράγματι κατανάλωση αγαθών ή υπηρεσιών η καταβολή από τους παίκτες του μέρους της τιμής των δελτίων μπίνγκο που αναλογεί στα βραβεία, ώστε να συνιστά γενεσιουργό αιτία του ΦΠΑ;
- 2) Έχουν τα άρθρα 11, υπό Α, παράγραφος 1, στοιχείο α', σε συνδυασμό με τα άρθρα 17, παράγραφος 5, και 19, παράγραφος 1, της έκτης οδηγίας⁽¹⁾, την έννοια ότι επιβάλλουν τέτοιου βαθμού εναρμόνιση που να μην επιτρέπεται στα διάφορα κράτη μέλη να υιοθετούν διαφορετικές λύσεις σε νομοθετικό ή νομολογιακό επίπεδο όσον αφορά το αν περιλαμβάνεται ή όχι στη βάση επιβολής του ΦΠΑ το μέρος της τιμής των δελτίων που προορίζεται για την καταβολή των βραβείων ενόψει του καθορισμού του σχετικού με τον υπολογισμό της αναλογίας της εκπτώσεως παρονομαστή;
- 3) Είναι αντίθετη προς τα άρθρα 11, υπό Α, παράγραφος 1, στοιχείο α', σε συνδυασμό με τα άρθρα 17, παράγραφος 5, και 19, παράγραφος 1, της έκτης οδηγίας νομολογία εθνικών δικαστηρίων κατά την οποία, στην περίπτωση των παιγνίων μπίνγκο, συμπεριλαμβάνονται ενόψει του καθορισμού του σχετικού με τον υπολογισμό της αναλογίας της εκπτώσεως παρονομαστή στη βάση επιβολής του ΦΠΑ τα αναλογούντα στα βραβεία ποσά που οι παίκτες καταβάλλουν για τα δελτία;

⁽¹⁾ Οδηγία 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμόνισης των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση (ΕΕ ειδ. έκδ. 09/001, σ. 49).

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Juzgado Mercantil de Barcelona (Ισπανία) στις 18 Ιουλίου 2011 — Manuel Mesa Bertrán και Cristina Farrán Morenilla κατά Novacaixagalicia

(Υπόθεση C-381/11)

(2011/C 290/04)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Αιτούν δικαστήριο

Juzgado Mercantil de Barcelona

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγοντες: Manuel Mesa Bertrán και Cristina Farrán Morenilla

Καθή: Novacaixagalicia

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Συνιστά παροχή υπηρεσιών επενδυτικών συμβουλών, υπό την έννοια του ορισμού του άρθρου 4, παράγραφος 1, σημείο 4, της οδηγίας AXM⁽¹⁾, η περίπτωση κατά την οποία πιστωτικό ίδρυμα προτείνει σε πελάτη, με τον οποίο έχει προηγουμένως συνάψει σύμβαση ενυπόθηκου δανείου, τη σύναψη συμβάσεως ανταλλαγής επιτοκίων (swap) με σκοπό την κάλυψη του κινδύνου που συνεπάγονται οι διακυμάνσεις των συμφωνηθέντων στο πλαίσιο της προγενέστερης σύμβασης επιτοκίων;

- 2) Πρέπει η παράλειψη διενέργειας του ελέγχου καταλληλότητας που προβλέπει το άρθρο 19, παράγραφος 4, της οδηγίας AXM ως προς ιδιώτη επενδυτή να συνεπάγεται την απόλυτη ακυρότητα της συμβάσεως ανταλλαγής επιτοκίων που έχει συναφθεί μεταξύ του εν λόγω επενδυτή και του πιστωτικού ιδρύματος που παρέχει τις επενδυτικές συμβουλές;
- 3) Σε περίπτωση που κριθεί ότι η κατά τα ανωτέρω παρεχόμενη υπηρεσία δεν αποτελεί υπηρεσία επενδυτικών συμβουλών, πρέπει το απλό γεγονός της αγοράς ενός πολύπλοκου χρηματοπιστωτικού μέσου, όπως είναι η σύναψη συμβάσεως ανταλλαγής επιτοκίων, χωρίς την προηγούμενη διενέργεια του ελέγχου σκοπιμότητας του άρθρου 19, παράγραφος 5, της οδηγίας AXM για λόγο που καταλογίζεται στο επενδυτικό ίδρυμα, να συνεπάγεται την απόλυτη ακυρότητα της συμβάσεως αγοράς του χρηματοπιστωτικού μέσου που συνήφθη με το ίδιο το πιστωτικό ίδρυμα;
- 4) Υπό το πρίσμα του άρθρου 19, παράγραφος 9, της οδηγίας AXM, αποτελεί το απλό γεγονός ότι ένα πιστωτικό ίδρυμα προσφέρει πολύπλοκο χρηματοπιστωτικό μέσο συνδεδεμένο με ενυπόθηκο δάνειο επαρκή αιτία για να αποκλειστεί η εφαρμογή των υποχρεώσεων διενέργειας των ελέγχων καταλληλότητας και σκοπιμότητας τους οποίους προβλέπει το προαναφερθέν άρθρο 19 και τους οποίους οφείλει να πραγματοποιεί το επενδυτικό ίδρυμα σε σχέση με τους ιδιώτες επενδυτές;
- 5) Είναι αναγκαίο, για να μπορέσει να αποκλειστεί η εφαρμογή των υποχρεώσεων του άρθρου 19 της οδηγίας AXM, το χρηματοοικονομικό προϊόν με το οποίο συνδέεται το προσφερόμενο χρηματοπιστωτικό μέσο να διέπεται από νομικούς κανόνες προστασίας του επενδυτή παρόμοιους με εκείνους που θεσπίζει η οδηγία AXM;

⁽¹⁾ Οδηγία 2004/39/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 21ης Απριλίου 2004, για τις αγορές χρηματοπιστωτικών μέσων, για την τροποποίηση των οδηγιών 85/611/ΕΟΚ και 93/6/ΕΟΚ του Συμβουλίου και της οδηγίας 2000/12/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου και για την κατάργηση της οδηγίας 93/22/ΕΟΚ του Συμβουλίου (ΕΕ L 145 της 30.4.2004, σ. 1 έως 44).

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Juzgado de lo Social de Barcelona (Ισπανία) στις 19 Ιουλίου 2011 — Isabel Elbal Moreno κατά Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS) και Tesorería General de la Seguridad Social (TGSS).

(Υπόθεση C-385/11)

(2011/C 290/05)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Αιτούν δικαστήριο

Juzgado de lo Social de Barcelona

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Isabel Elbal Moreno

Καθών: Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS) και Tesorería General de la Seguridad Social (TGSS)

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Εμπίπτει στην έννοια «συνθήκη απασχόλησης», στην οποία παραπέμπει η απαγόρευση των διακρίσεων που περιέχει η ρήτρα 4 της οδηγίας 97/81⁽¹⁾, σύνταξη γήρατος όπως η χορηγούμενη από το ισπανικό κοινωνικοασφαλιστικό καθεστώς επί τη βάσει ανταποδοτικών εισφορών που καταβάλλονται εκ μέρους και υπέρ του εργαζομένου καθ' όλη τη διάρκεια του εργασιακού του βίου;
- 2) Σε περίπτωση που δοθεί καταφατική απάντηση στο πρώτο ερώτημα υπό την έννοια ότι ανταποδοτική σύνταξη γήρατος όπως προβλεπόμενη από το ισπανικό κοινωνικοασφαλιστικό σύστημα εμπίπτει στην έννοια «συνθήκη απασχόλησης» της ρήτρας 4 της οδηγίας 97/81, έχει την έννοια η απαγόρευση των διακρίσεων που επιβάλλει η ρήτρα αυτή ότι απαγορεύει εθνικό κανόνα ο οποίος —συνεπεία της διπλής εφαρμογής της «αρχής pro rata temporis»— απαιτεί αναλογικώς μεγαλύτερο χρόνο ασφάλισης από τους εργαζομένους με μερική απασχόληση, σε σύγκριση με τους εργαζομένους πλήρους απασχόλησης, για τη θεμελίωση, κατά περίπτωση, δικαιώματος ανταποδοτικής σύνταξης γήρατος το ποσό της οποίας είναι μειωμένο κατά ποσοστό που αναλογεί στη μείωση του ωραρίου τους;
- 3) Ως συμπληρωματικό των προηγούμενων ερωτημάτων, μπορεί μια εθνική κανονιστική ρύθμιση όπως η ισπανική, που περιέχεται στην έβδομη πρόσθετη διάταξη του γενικού νόμου για την κοινωνική ασφάλιση και η οποία διέπει το καθεστώς των εργαζομένων με μερική απασχόληση όσον αφορά τις ασφαλιστικές τους εισφορές, τη θεμελίωση δικαιώματος σύνταξης γήρατος και τη μέθοδο υπολογισμού του ποσού της σύνταξης αυτής, να θεωρηθεί ως ένα από τα «στοιχεία και τους όρους αμοιβής» τα οποία αφορά η απαγόρευση των διακρίσεων του άρθρου 4 της οδηγίας 2006/54⁽²⁾, καθώς και του ίδιου του άρθρου 157 της ενοποιημένης απόδοσης της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση (πρώην άρθρο 141 ΣΕΚ);
- 4) Επικουρικώς, στην περίπτωση που κριθεί ότι η ανταποδοτική σύνταξη γήρατος που χορηγεί το ισπανικό κοινωνικοασφαλιστικό καθεστώς δεν εμπίπτει ούτε στην έννοια «συνθήκη απασχόλησης» ούτε στην έννοια «αμοιβή», έχει την έννοια η απαγόρευση άμεσων ή έμμεσων διακρίσεων λόγω φύλου που επιβάλλει το άρθρο 4 της οδηγίας 79/7⁽³⁾ ότι απαγορεύει εθνικό κανόνα ο οποίος — συνεπεία της διπλής εφαρμογής της «αρχής pro rata temporis» — απαιτεί αναλογικώς μεγαλύτερο χρόνο ασφάλισης από τους εργαζομένους με μερική απασχόληση (που, στη συντριπτική τους πλειονότητα, είναι γυναίκες), σε σύγκριση με τους εργαζομένους πλήρους απασχόλησης, για τη θεμελίωση, κατά περίπτωση, δικαιώματος ανταποδοτικής σύνταξης γήρατος το ποσό της οποίας είναι μειωμένο κατά ποσοστό που αναλογεί στη μείωση του ωραρίου τους;

Αναίρεση που άσκησε στις 22 Ιουλίου 2011 η Région Nord-Pas-de-Calais κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (όγδοο τμήμα) στις 12 Μαΐου 2011 στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-267/08 και T-279/08, Région Nord-Pas-de-Calais και Communauté d'agglomération du Douaisis κατά Επιτροπής

(Υπόθεση C-389/11 P)

(2011/C 290/06)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Région Nord-Pas-de-Calais (εκπρόσωποι: M. Cliquennois και F. Cavedon, δικηγόροι)

Αντίδικοι κατ' αναίρεση: Communauté d'agglomération du Douaisis, Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της ανααιρεσείουσας

Η ανααιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναίρει την απόφαση που εξέδωσε στις 12 Μαΐου 2011 το Γενικό Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-267/08 και T-279/08·
- να δεχθεί τα αιτήματα που υπέβαλε πρωτοδικώς η Région Nord-Pas-de-Calais·
- να καταδικάσει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι αναίρεσεως και κύρια επιχειρήματα

Η ανααιρεσείουσα προβάλλει δύο λόγους αναίρεσεως προς στήριξη της αιτήσεώς της.

Με τον πρώτο λόγο αναίρεσεως, η Région Nord-Pas-de-Calais προσάπτει στο Γενικό Δικαστήριο ότι δεν εξέτασε τις αιτιάσεις που προέβαλε κατά της αποφάσεως C(2008) 1089 τελικό της Επιτροπής, της 2ας Απριλίου 2008, η οποία ανακλήθηκε και αντικαταστάθηκε με την απόφαση C(2010) 4112 τελικό της Επιτροπής, της 23ης Ιουνίου 2010, οι οποίες αμφοτέρως αφορούσαν την ίδια κρατική ενίσχυση, C 38/2007 (πρώην NN 45/2007). Ειδικότερα, κατά την ανααιρεσείουσα, η νέα απόφαση απαντούσε στην πράξη στα δικόγραφα που κατέθεσε στο πλαίσιο της αρχικής προσφυγής της ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου, χωρίς να μπορεί να ασκήσει το δικαίωμά της ακροάσεως στο πλαίσιο μιας νέας προηγούμενης διοικητικής διαδικασίας.

Με τον δεύτερο λόγο αναίρεσεως, η ανααιρεσείουσα προβάλλει προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας και παραβίαση της αρχής της εκατέρωθεν ακροάσεως στο πλαίσιο της διοικητικής διαδικασίας, καθόσον η Επιτροπή εξέδωσε νέα απόφαση απαλλασσόμενη από την εγγενή υποχρέωση τηρήσεως του ουσιάδους τύπου κατά την έκδοση της αποφάσεως αυτής. Ειδικότερα, τροποποίησε την ανάλυσή της σχετικά με τη φύση του επίμαχου κρατικού μέτρου και αναθεώρησε τη μέθοδο υπολογισμού των επιτοκίων αναφοράς κατά τον χρόνο χορηγήσεως της κρατικής ενισχύσεως υπέρ της Arbel Fauvet Rail SA.

(¹) Οδηγία 97/81/ΕΚ του Συμβουλίου, της 15ης Δεκεμβρίου 1997, σχετικά με τη συμφωνία-πλαίσιο για την εργασία μερικής απασχόλησης που συνήφθη από την UNICE, το CEEP και την CES — Παράρτημα: Συμφωνία-πλαίσιο για την εργασία μερικής απασχόλησης (ΕΕ L 14, σ. 9)

(²) Οδηγία 2006/54/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 5ης Ιουλίου 2006, για την εφαρμογή της αρχής των ίσων ευκαιριών και της ίσης μεταχείρισης ανδρών και γυναικών σε θέματα εργασίας και απασχόλησης (αναδιτύπωση) (ΕΕ L 204, σ. 23).

(³) Οδηγία 79/7/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 19ης Δεκεμβρίου 1978, περί της προοδευτικής εφαρμογής της αρχής της ίσης μεταχείρισεως μεταξύ ανδρών και γυναικών σε θέματα κοινωνικής ασφαλίσεως (ειδ. έκδ. 005/003, σ. 160).

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το High Court of Ireland στις 27 Ιουλίου 2011 — Thomas Hogan, John Burns, John Dooley, Alfred Ryan, Michael Cunningham, Michael Dooley, Denis Hayes, Marion Walsh, Joan Power, William Walsh κατά Minister for Social and Family Affairs, Attorney General

(Υπόθεση C-398/11)

(2011/C 290/07)

Γλώσσα διαδικασίας: η η αγγλική

Αιτούν δικαστήριο

High Court of Ireland.

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγοντες: Thomas Hogan, John Burns, John Dooley, Alfred Ryan, Michael Cunningham, Michael Dooley, Denis Hayes, Marion Walsh, Joan Power, William Walsh.

Εναγόμενοι: Minister for Social and Family Affairs, Attorney General.

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχει η οδηγία 2008/94/EK ⁽¹⁾ εφαρμογή στην περίπτωση των εναγόντων, βάσει του άρθρου 1, παράγραφος 1, της οδηγίας αυτής και λαμβάνοντας υπόψη ότι η απώλεια των συνταξιοδοτικών παροχών που ζητούν οι ενάγοντες δεν γεννά, κατά το ιρλανδικό δίκαιο, απαίτηση έναντι του εργοδότη, η οποία θα αναγνωριζόταν στο πλαίσιο δικαστικής ή άλλης διαδικασίας εκκαθάρισεως της εταιρίας του, ούτε τους παρέχει οποιαδήποτε άλλη νομική βάση για άσκηση αγωγής έναντι του εργοδότη υπό τις περιστάσεις της συγκεκριμένης υποθέσεως;
- 2) Μπορεί το εθνικό δικαστήριο, κατά την εξέταση του ζητήματος αν το κράτος συμμορφώθηκε προς τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 8, να λάβει υπόψη την ανταποδοτική σύνταξη η οποία θα χορηγηθεί στους ενάγοντες από το κράτος (ανεξαρτήτως του επαγγελματικού συνταξιοδοτικού προγράμματος) και να συγκρίνει (α) το άθροισμα της κρατικής σύνταξης και του ποσού της σύνταξης που οι ενάγοντες θα λάβουν ή είναι πιθανό να λάβουν **στην πράξη** δυνάμει του οικείου επαγγελματικού συνταξιοδοτικού προγράμματος με (β) το άθροισμα της κρατικής σύνταξης και της αξίας των δεδουλευμένων παροχών καθενός από τους ενάγοντες κατά την ημερομηνία που το εν λόγω πρόγραμμα τέθηκε υπό εκκαθάριση, εφόσον η κρατική σύνταξη ελήφθη υπόψη κατά τον καθορισμό του ύψους της συνταξιοδοτικής παροχής, της οποίας την καταβολή ζητούν οι ενάγοντες;
- 3) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο ερώτημα 2, αρκούν τα ποσά τα οποία είναι πιθανό να λάβουν οι ενάγοντες για να θεωρηθεί ότι το κράτος συμμορφώθηκε προς τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 8;
- 4) Πρέπει, για να τύχει εφαρμογής το άρθρο 8 της οδηγίας, να θεμελιωθεί η ύπαρξη αιτιώδους συνδέσμου μεταξύ της απώλειας των συνταξιοδοτικών παροχών των εναγόντων και της αφερεγγυότητας του εργοδότη τους, πέραν του γεγονότος ότι (i) το συνταξιοδοτικό πρόγραμμα δεν χρηματοδοτείται επαρκώς από

της ημερομηνίας επελεύσεως της αφερεγγυότητας του εργοδότη και εντεύθεν και (ii) η αφερεγγυότητα του εργοδότη συνεπάγεται ότι αυτός δεν διαθέτει τους αναγκαίους πόρους για να καταβάλλει τις εισφορές που θα καθιστούσαν δυνατή την εις το ακέραιο απόδοση των παροχών στους μετέχοντες στο οικείο πρόγραμμα (ενώ ο εργοδότης δεν υπέχει σχετική υποχρέωση άπαξ και το πρόγραμμα τείνει υπό εκκαθάριση);

- 5) Μπορεί να θεωρηθεί ότι η Ιρλανδία, με τα προαναφερθέντα μέτρα, εκπλήρωσε τις υποχρεώσεις τις οποίες επιβάλλει η οδηγία λαμβανομένων υπόψη των κοινωνικών, εμπορικών και οικονομικών παραγόντων που η Ιρλανδία συνεκτίμησε στο πλαίσιο του σχεδίου επανεξετάσεως της προστασίας των συντάξεων κατόπιν της απόφασης Robins (...) και, ιδίως, υπό το πρίσμα της «αναγκαιότητας ισόρροπης οικονομικής και κοινωνικής ανάπτυξης στην Κοινότητα», κατά την έννοια της τρίτης αιτιολογικής σκέψεως της οδηγίας;
- 6) Αποτελεί η οικονομική κατάσταση (...) μια εξαιρετική περίπτωση η οποία αρκεί για να δικαιολογήσει χαμηλότερο από το απαιτούμενο υπό άλλες συνθήκες επίπεδο προστασίας των συμφερόντων των εναγόντων και, σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως, ποιο είναι το χαμηλότερο επίπεδο προστασίας που μπορεί να επιτραπεί;
- 7) Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως στο ερώτημα 2, συνιστά αυτό καθαυτό το γεγονός ότι τα μέτρα που έλαβε το κράτος μετά την απόφαση Robins δεν είχαν ως αποτέλεσμα να εξασφαλίσουν για τους ενάγοντες πλέον του 49 % της αξίας των δεδουλευμένων παροχών τους δυνάμει του επαγγελματικού τους συνταξιοδοτικού προγράμματος σοβαρή παράβαση των υποχρεώσεων του κράτους, με συνέπεια να γεννάται αξίωση των εναγόντων προς αποζημίωση (π.χ. χωρίς να αποδειχθεί περαιτέρω ότι ο τρόπος κατά τον οποίο ενήργησε το κράτος μετά την απόφαση Robins ισοδυναμεί με κατάφωρη και πρόδηλη παράβαση των υποχρεώσεων που υπέχει από το άρθρο 8 της οδηγίας);

⁽¹⁾ Οδηγία 2008/94/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Οκτωβρίου 2008, περί προστασίας των μισθωτών σε περίπτωση αφερεγγυότητας του εργοδότη (ΕΕ L 283, σ. 36).

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Tribunal Constitucional, Madrid (Ισπανία) στις 28 Ιουλίου 2011 — Ποινική διαδικασία κατά Stefano Melloni — Κατηγορούσα αρχή: Ministerio Fiscal

(Υπόθεση C-399/11)

(2011/C 290/08)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal Constitucional

Ποινική διαδικασία ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου κατά Stefano Melloni

Κατηγορούσα αρχή: Ministerio Fiscal

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχει το άρθρο 4α, παράγραφος 1, της αποφάσεως-πλαίσιο 2002/584/ΔΕΥ⁽¹⁾, όπως ισχύει μετά την τροποποίησή της από την απόφαση-πλαίσιο 2009/299/ΔΕΥ⁽²⁾, την έννοια ότι απαγορεύει στις εθνικές δικαστικές αρχές, στις περιπτώσεις που προσδιορίζονται στη διάταξη αυτή, να εξαρτούν την εκτέλεση ενός ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως και παραδόσεως από τον όρο ότι η σχετική καταδικαστική απόφαση υπόκειται σε αναθεώρηση, προκειμένου να διασφαλιστούν τα δικαιώματα υπερασπίσεως του εκζητούμενου;
- 2) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο πρώτο ερώτημα, είναι το άρθρο 4α, παράγραφος 1, της αποφάσεως-πλαίσιο 2002/584/ΔΕΥ συμβατό με τις υποχρεώσεις που απορρέουν από το δικαίωμα στην αποτελεσματική δικαστική προστασία και σε δίκαιη δίκη, το οποίο προβλέπεται στο άρθρο 47 του Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, καθώς και από τα δικαιώματα υπερασπίσεως, τα οποία κατοχυρώνονται στο άρθρο 48, παράγραφος 2, του ίδιου Χάρτη;
- 3) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο δεύτερο ερώτημα, παρέχει το άρθρο 53 του Χάρτη αυτού, ερμηνευόμενο συστηματικά σε συνάρτηση με τα δικαιώματα που αναγνωρίζονται από τα άρθρα του 47 και 48, τη δυνατότητα σε κράτος μέλος να εξαρτήσει την παράδοση ερήμην καταδικασθέντος προσώπου από τον όρο ότι η καταδικαστική απόφαση υπόκειται σε αναθεώρηση στο κράτος που ζητεί την έκδοση, αναγνωρίζοντας έτσι στα δικαιώματα αυτά υψηλότερο επίπεδο προστασίας από εκείνο που προβλέπει το δικαίωμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, προκειμένου να αποφευχθεί μία ερμηνεία που θα περιόριζε ή θα έθιγε θεμελιώδες δικαίωμα αναγνωριζόμενο από το Σύνταγμα του κράτους μέλους αυτού;

⁽¹⁾ Απόφαση του Συμβουλίου, της 13ης Ιουνίου 2002, για το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης και τις διαδικασίες παράδοσης μεταξύ των κρατών μελών (ΕΕ L 190, σ. 1).

⁽²⁾ Απόφαση του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2009, για την τροποποίηση των αποφάσεων-πλαίσιο 2002/584/ΔΕΥ, 2005/214/ΔΕΥ, 2006/783/ΔΕΥ, 2008/909/ΔΕΥ και 2008/947/ΔΕΥ και την κατοχύρωση, δια του τρόπου αυτού, των δικονομικών δικαιωμάτων των προσώπων και την πρόωξη της εφαρμογής της αρχής της αμοιβαίας αναγνώρισης αποφάσεων που εκδίδονται ερήμην του ενδιαφερόμενου προσώπου στη δίκη (ΕΕ L 81, σ. 24).

Προσφυγή της 27ης Ιουλίου 2011 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Βασιλείου της Ισπανίας

(Υπόθεση C-403/11)

(2011/C 290/09)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: G. Valero Jordana και I. Χατζηγιάννης)

Καθού: Βασίλειο της Ισπανίας

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να διαπιστώσει ότι το Βασίλειο της Ισπανίας παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία 2000/60/ΕΚ⁽¹⁾ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Οκτωβρίου 2000, για τη θέσπιση πλαισίου κοινοτικής δράσης στον τομέα της πολιτικής των υδάτων, και ειδικότερα: α) από το άρθρο 13, παράγραφοι 1, 2, 3 και 6 της εν λόγω οδηγίας

(πλην της περιπτώσεως που αφορά την περιοχή της λεκάνης απορροής ποταμού της Καταλονίας)· β) από το άρθρο 14, παράγραφος 1, στοιχείο γ', της ίδιας οδηγίας (πλην των περιπτώσεων που αφορούν τα σχέδια διαχείρισης λεκάνης απορροής ποταμού των κατωτέρω περιοχών: Καταλονία, Βαλεαρίδες Νήσοι, Τενερίφη, Guadiana, Guadalquivir, Μεσογειακή λεκάνη απορροής ποταμού της Ανδαλουσίας, Tinto-Odiel-Piedras, Guadalete-Barbate, ακτή της Γαλικίας, Miño-Sil, Duero, Δυτική Κανταβρία και Ανατολική Κανταβρία· και γ) από το άρθρο 15, παράγραφος 1, της οδηγίας αυτής (πλην της περιπτώσεως που αφορά την περιοχή της λεκάνης απορροής ποταμού της Καταλονίας).

— να καταδικάσει το Βασίλειο της Ισπανίας στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Παράβαση των άρθρων 13 και 15 της οδηγίας:

Στο μέτρο που η Ισπανία παρέλειψε να θεσπίσει και να δημοσιοποιήσει εθνικά σχέδια διαχείρισης λεκάνης απορροής ποταμού (εξαιρουμένου του σχεδίου διαχείρισης που αφορά την περιοχή της «λεκάνης απορροής ποταμού της Καταλονίας»), αντίτυπα τέτοιων σχεδίων ουδέποτε περιήλθαν στην Επιτροπή, ούτε πριν τις 22 Μαρτίου 2010, προθεσμία που προβλέπει η οδηγία, αλλά ούτε και μέχρι σήμερα. Κατά συνέπεια, η Επιτροπή εκτιμά ότι η Ισπανία παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 15, παράγραφος 1, της εν λόγω οδηγίας (εξαιρουμένου του σχεδίου διαχείρισης που αφορά την περιοχή της «λεκάνης απορροής ποταμού της Καταλονίας»).

Παράβαση του άρθρου 14 της οδηγίας:

Όσον αφορά το άρθρο 14, παράγραφος 1, στοιχείο γ', της οδηγίας-πλαίσιο, σε συνδυασμό με το άρθρο 13, παράγραφος 6, της ίδιας οδηγίας, η Επιτροπή διαπιστώνει ότι, στην περίπτωση της «λεκάνης απορροής ποταμού της Καταλονίας», το σχέδιο της οποίας θεσπίστηκε, διενεργήθηκε η διαδικασία δημόσιας πληροφόρησης και διαβούλευσης για το σχέδιο διαχείρισης λεκάνης απορροής ποταμού, ενώ ανάλογη διαδικασία άρχισε και σε σχέση με άλλες δώδεκα περιοχές, οι οποίες είναι οι εξής: Καταλονία, Βαλεαρίδες Νήσοι, Τενερίφη, Guadiana, Guadalquivir, Μεσογειακή λεκάνη απορροής ποταμού της Ανδαλουσίας, Tinto-Odiel-Piedras, Guadalete-Barbate, ακτή της Γαλικίας, Miño-Sil, Duero, Δυτική Κανταβρία και Ανατολική Κανταβρία.

Η Επιτροπή καταλήγει στο συμπέρασμα ότι, με την εξαίρεση των ανωτέρω δεκατριών περιοχών λεκάνης απορροής ποταμού, η Ισπανία παρέβη το άρθρο 14, παράγραφος 1, στοιχείο γ', της οδηγίας 2000/60/ΕΚ.

⁽¹⁾ ΕΕ L 327, σ. 1

Αναίρεση που άσκησε την 1η Αυγούστου 2011 η Κυβέρνηση του Γιβραλτάρ κατά της διατάξεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (έβδομο τμήμα) στις 24 Μαΐου 2011 στην υπόθεση T-176/09, Κυβέρνηση του Γιβραλτάρ κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση C-407/11 P)

(2011/C 290/10)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Αναρρεσείουσα: Κυβέρνηση του Γιβραλτάρ (εκπρόσωποι: D. Vaughan QC και M. Llamas, Barrister)

Αντίδικοι κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή, Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας, Βασίλειο της Ισπανίας

Αιτήματα της ανααιρεσίουςας

Η ανααιρεσίουςα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναιρέσει τη διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 24ης Μαΐου 2011 στην υπόθεση T-176/09·
- να κρίνει παραδεκτή την προσφυγή της Κυβερνήσεως του Γιβραλτάρ στην υπόθεση T-176/09·
- να αναπέμψει την υπόθεση στο Γενικό Δικαστήριο για να εκδώσει απόφαση επί της ουσίας της προσφυγής της Κυβερνήσεως του Γιβραλτάρ·
- επικουρικώς σε σχέση με το δεύτερο και το τρίτο αίτημα, να αναπέμψει την υπόθεση στο Γενικό Δικαστήριο προκειμένου αυτό να επιληφθεί κάθε άλλου εκκρεμούς ζητήματος του παραδεκτού καθώς και της ουσίας της υποθέσεως·
- να καταδικάσει την Επιτροπή και την Ισπανία στα δικαστικά έξοδα της Κυβερνήσεως του Γιβραλτάρ στο πλαίσιο της δίκης ενώπιον του Δικαστηρίου και ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου.

Λόγοι αναίρεσεως και κύρια επιχειρήματα

Η ανααιρεσίουςα προσβάλλει την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου για τους ακόλουθους λόγους:

- 1) το Γενικό Δικαστήριο παρέβη το δίκαιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης εφαρμόζοντας ή εφαρμόζοντας εσφαλμένως, εν προκειμένω, τις διατάξεις περί μερικής ακυρώσεως και διαχωρισμού, διότι στην περίπτωση αυτή πρόκειται για διόρθωση της καταχωρίσεως της εκτάσεως μιας περιοχής και όχι για πραγματική μερική ακύρωση ή διαχωρισμό τμήματα του τόπου ES6120032 είχαν σαφώς προσδιορισθεί εσφαλμένως ή βάσει εσφαλμένων και παραπλανητικών στοιχείων που παρέσχε η Ισπανία. Η περιοχή που καλύπτεται από τον τόπο αυτό πρέπει να διορθωθεί με κατάλληλη και ανάλογη ακύρωση της οικείας αποφάσεως·
- 2) το Γενικό Δικαστήριο παρέβη το δίκαιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης εκτιμώντας ότι η μερική ακύρωση της αποφάσεως 2009/95 ⁽¹⁾, σύμφωνα με τα αιτηθέντα από την Κυβέρνηση του Γιβραλτάρ, αφενός, θα είχε ως αποτέλεσμα τον πλήρη αναπροσδιορισμό από το Γενικό Δικαστήριο των γεωγραφικών ορίων και την πλήρη τροποποίηση του τόπου ES6120032 και, αφετέρου, θα μετέβαλε, κατά συνέπεια, το περιεχόμενο της αποφάσεως 2009/95 και δεν θα μπορούσε προδήλως να διαχωρισθεί από τις λοιπές διατάξεις της αποφάσεως αυτής·
- 3) το Γενικό Δικαστήριο παρέβη το δίκαιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης κρίνοντας ότι ουδόλως αποδείχθηκε ότι ο νέος προσδιορισμός των ορίων του τόπου ES6120032, σύμφωνα με τα αιτηθέντα από την Κυβέρνηση του Γιβραλτάρ, πληρούσε τα κριτήρια του παραρτήματος III της οδηγίας περί οικοτόπων για να χαρακτηριστεί ο εν λόγω τόπος ως τόπος κοινοτικής σημασίας ενώ

υπήρχε πληθώρα αποδεικτικών στοιχείων από πραγματικής και νομικής απόψεως περί του αντιθέτου και κανένας από τους διαδίκους δεν υποστήριξε κάτι διαφορετικό και συνεπώς, με την εν λόγω κρίση του, το Γενικό Δικαστήριο παραμόρφωσε τα αποδεικτικά στοιχεία και/ή προέβη σε εσφαλμένο νομικό χαρακτηρισμό των πραγματικών περιστατικών και συνήγαγε εσφαλμένα νομικά συμπεράσματα από αυτά και/ή υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως των πραγματικών περιστατικών και περαιτέρω εφάρμοσε εσφαλμένα νομικά κριτήρια και, υπό τις συγκεκριμένες περιστάσεις, ακατάλληλες διαδικασίες·

- 4) περαιτέρω ή επικουρικώς, το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε διαδικαστική πλημμέλεια, θίγουσα τα συμφέροντα της Κυβερνήσεως του Γιβραλτάρ, προσβάλλοντας τα δικαιώματα άμυνας της, διότι της στέρησε τη δυνατότητα να υποβάλει τις παρατηρήσεις της επί των εγγράφων που κατέθεσαν οι λοιποί διάδικοι και δεν δέχθηκε να της επιδειχθεί έγγραφο που προσκόμισε η Ισπανία, το οποίο ήταν σημαντικό για το ζήτημα επί του οποίου το Δικαστήριο στήριξε τη διάταξή του και εφαρμόζοντας, εν προκειμένω, ακατάλληλες διαδικασίες·
- 5) περαιτέρω ή επικουρικώς, το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε διαδικαστική πλημμέλεια, θίγουσα τα συμφέροντα της Κυβερνήσεως του Γιβραλτάρ, διότι δεν αιτιολόγησε την κρίση του ότι ουδόλως αποδείχθηκε ότι ο νέος προσδιορισμός των ορίων του τόπου ES6120032, βάσει των αιτηθέντων από την Κυβέρνηση του Γιβραλτάρ, πληρούσε τα κριτήρια του παραρτήματος III της οδηγίας περί οικοτόπων για να χαρακτηριστεί ο εν λόγω τόπος ως τόπος κοινοτικής σημασίας και/ή δεν έλαβε υπόψη ή απέρριψε τα αποδεικτικά στοιχεία περί του αντιθέτου.

⁽¹⁾ Απόφαση 2009/95/EK της Επιτροπής, της 12ης Δεκεμβρίου 2008, σχετικά με την έγκριση δεύτερου ενημερωμένου καταλόγου των τόπων κοινοτικής σημασίας για τη μεσογειακή βιογεωγραφική περιοχή, κατ' εφαρμογή της οδηγίας 92/43/ΕΟΚ του Συμβουλίου [κοινοποιηθείσα υπό τον αριθμό C(2008) 8049] ΕΕ L 43, σ. 393.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Audiencia Provincial de Barcelona (Ισπανία) την 1η Αυγούστου 2011 — Pedro Espada Sánchez κ.λπ. κατά Iberia Líneas Aéreas de España S.A.

(Υπόθεση C-410/11)

(2011/C 290/11)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Αιτούν δικαστήριο

Audiencia Provincial de Barcelona

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εκκαλούντες: Pedro Espada Sánchez κ.λπ.

Εφεσίβλητη: Iberia Líneas Aéreas de España S.A.

Προδικαστικά ερωτήματα

1) Έχει το όριο των 1 000 ειδικών τραβηκτικών δικαιωμάτων ανά επιβάτη που προβλέπεται στο άρθρο 22, παράγραφος 2, της Συμβάσεως του Μόντρεαλ του 1999 για την ενοποίηση ορισμένων κανόνων στις διεθνείς αεροπορικές μεταφορές που διέπει την ευθύνη του μεταφορέα σε περίπτωση καταστροφής, απώλειας ή βλάβης της αποσκευής, ερμηνeuόμενο σε συνδυασμό με το άρθρο 3, παράγραφος 3, της ίδιας συμβάσεως, την έννοια ότι αποτελεί το ανώτατο όριο αποζημίωσης ανά επιβάτη, στην περίπτωση κατά την οποία είναι περισσότερα τα πρόσωπα που συνταξιδεύουν και παραδίδουν κοινές αποσκευές στον έλεγχο

και ανεξαρτήτως του αν ο αριθμός των αποσκευών που περνούν τον έλεγχο είναι μικρότερος από τον αριθμό των ταξιδιωτών;

2) Σε αντίθετη περίπτωση, έχει το ανωτέρω όριο αποζημίωσης που προβλέπει η διάταξη αυτή την έννοια ότι σε κάθε αποσκευή που παραδίδεται στον έλεγχο μπορεί να αντιστοιχεί μόνον ένας επιβάτης δικαιούμενος να αξιώσει αποζημίωση και ότι, ως εκ τούτου, πρέπει να εφαρμόζεται το ανώτατο όριο που αναλογεί σε έναν μόνο επιβάτη, ακόμα και αν αποδεικνύεται ότι η απολεσθείσα αποσκευή που εξατομικεύεται μέσω αναγνωριστικού αποκόμματος αντιστοιχεί σε περισσότερους του ενός επιβάτες;

ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Προσφυγή της 8ης Ιουλίου 2011 — Πολωνία κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-370/11)

(2011/C 290/12)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Δημοκρατία της Πολωνίας (εκπρόσωπος: M. Szrupa, βοηθός υφυπουργός)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει καθ' ολοκληρία την [κοινοποιηθείσα υπό τον αριθμό E(2011) 2772] απόφαση της Επιτροπής 2011/278/ΕΕ της 27ης Απριλίου 2011, σχετικά με τον καθορισμό ενωσιακών μεταβατικών κανόνων για την εναρμονισμένη δωρεάν κατανομή δικαιωμάτων εκπομπής κατ' εφαρμογή του άρθρου 10α της οδηγίας 2003/87/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου·

— να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως

Προς στήριξη της προσφυγής της η προσφεύγουσα προβάλλει τους ακόλουθους λόγους.

1) Ο πρώτος λόγος αντλείται από

— παράβαση του άρθρου 194, παράγραφος 2, δεύτερο εδάφιο, ΣΛΕΕ σε συνδυασμό με το άρθρο 192, παράγραφος 2, στοιχείο γ', ΣΛΕΕ, καθόσον δεν ελήφθησαν υπόψη οι ιδιαίτερες κάθε κράτους μέλους όσον αφορά τα χρησιμοποιούμενα καύσιμα και καθόσον οι δείκτες αναφοράς υπολογίστηκαν με βάση την ενεργειακή απόδοση του φυσικού αερίου, αυτό δε το καύσιμο χρησιμοποιήθηκε ως βάση αναφοράς.

2) Ο δεύτερος λόγος αντλείται από

— παραβίαση της αρχής της ίσης μεταχείρισης και παράβαση του άρθρου 191, παράγραφοι 2 και 3, ΣΛΕΕ, καθόσον δεν ελήφθησαν υπόψη κατά την έκδοση της προσβαλλόμενης αποφάσεως οι διαφορετικές καταστάσεις στις διάφορες περιοχές της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

3) Ο τρίτος λόγος αντλείται από

— παράβαση του άρθρου 5, παράγραφος 4, ΣΕΕ (αρχή της αναλογικότητας), καθόσον με την προσβαλλόμενη απόφαση οι δείκτες αναφοράς προσδιορίστηκαν σε πολύ περιορισμένο επίπεδο σε σχέση με όσα απαιτούνται για την επίτευξη των σκοπών της οδηγίας 2003/87/ΕΚ.

4) Ο τέταρτος λόγος αντλείται από

— παράβαση του άρθρου 10 σε συνδυασμό με το άρθρο 1 της οδηγίας 2003/87/ΕΚ και από έλλειψη αρμοδιότητας της Ευρωπαϊκής Επιτροπής να εκδώσει την προσβαλλόμενη πράξη.

Προσφυγή της 22ας Ιουλίου 2011 — Iran Transfo κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση T-392/11)

(2011/C 290/13)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Iran Transfo (Τεχεράνη, Ιράν) (εκπρόσωπος: K. Kleinschmidt, Rechtsanwalt)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την Απόφαση 2011/299/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 23ης Μαΐου 2011, για τροποποίηση της απόφασης 2010/413/ΚΕΠΠΑ για περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν, καθόσον η εν λόγω πράξη αφορά την προσφεύγουσα·

— να λάβει μέτρο οργανώσεως της διαδικασίας δυνάμει του άρθρου 64 του Κανονισμού Διαδικασίας, του Δικαστηρίου, ούτως ώστε να ζητηθεί από την Επιτροπή να δημοσιοποιήσει όλα τα έγγραφα τα σχετικά με την έκδοση του προσβαλλόμενου κανονισμού, καθόσον η εν λόγω πράξη αφορά την προσφεύγουσα·

— να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής της η προσφεύγουσα προβάλλει τους εξής λόγους:

1) Ο πρώτος λόγος αφορά προσβολή των θεμελιωδών δικαιωμάτων που κατοχυρώνει ο Χάρτης Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Τα δικαιώματα της προσφεύγουσας που κατοχυρώνει ο Χάρτης Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης (στο εξής: ο Χάρτης) παραβιάστηκαν. Το άρθρο 16 του Χάρτη κατοχυρώνει την επιχειρηματική ελευθερία στην Ευρωπαϊκή Ένωση και το άρθρο 17 το δικαίωμα χρήσεως και, ειδικότερα, διαθέσεως των νομίμως κτηθέντων αγαθών στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Τα άρθρα 20 και 21 του Χάρτη διασφαλίζουν το δικαίωμα της προσφεύγουσας σε ίση μεταχείριση και το δικαίωμά της να μην υφίσταται διακρίσεις.

Με την προσβαλλόμενη απόφαση αποκλείστηκε η προσφεύγουσα από τις εμπορικές συναλλαγές εντός Ευρωπαϊκής Ένωσης. Κατά συνέπεια τέθηκε σε κίνδυνο η οικονομική επιβίωση της προσφεύγουσας. Συγκεκριμένα, η προσφεύγουσα εξαρτάται οικονομικά από προμήθειες από την Ευρωπαϊκή Ένωση.

Δεν υφίσταται δημόσιο συμφέρον που να δικαιολογεί τον περιορισμό της επιχειρηματικής ελευθερίας της προσφεύγουσας, του δικαιώματος ιδιοκτησίας της, της ίσης μεταχειρίσεως και της απαγορεύσεως των σε βάρος της διακρίσεων. Ειδικότερα, δεν υπάρχουν γεγονότα που να θεμελιώνουν επαρκώς την απόφαση του καθού και την προσβολή μέσω αυτής των θεμελιωδών δικαιωμάτων της προσφεύγουσας. Ειδικότερα, η προσφεύγουσα δεν μετέχει σε δραστηριότητες που ενέχουν κίνδυνο διαδόσεως πυρηνικών όπλων ή στην ανάπτυξη συστημάτων εκτοξεύσεως πυρηνικών όπλων.

- 2) Δεύτερος λόγος: πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως των πραγματικών περιστατικών στα οποία στηριζόταν η απόφαση

Το Συμβούλιο υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως των πραγματικών περιστατικών στα οποία στηρίχθηκε η απόφαση. Η προσφεύγουσα δεν μετέχει σε δραστηριότητες που ενέχουν κίνδυνο διαδόσεως πυρηνικών όπλων ή στην ανάπτυξη συστημάτων εκτοξεύσεως πυρηνικών όπλων.

- 3) Τρίτος λόγος: παράβαση της θεμελιώδους αρχής της αναλογικότητας

Το καθού δεν τήρησε στην απόφασή του την αρχή της αναλογικότητας. Η προσφεύγουσα δεν μπορεί, εντούτοις, να αποκλείσει το ενδεχόμενο πελάτης της προμηθευτής ενέργειας να πώλησε μετασηματιστές στον Οργανισμό Ατομικής Ενέργειας του Ιράν κατ' αθέτηση της συμβάσεως και εν αγνοία της. Ο Οργανισμός Ατομικής Ενέργειας του Ιράν θα μπορούσε επίσης να προμηθευτεί ευχερώς αντίστοιχους μετασηματιστές από τη διεθνή αγορά ή από την αγορά της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Οι επίμαχοι μετασηματιστές υψηλής τάσεως παράγονται και διατίθενται στο εμπόριο τόσο διεθνώς όσο και στο Ιράν από όλους τους γνωστούς κατασκευαστές. Επιπλέον, υφίσταται διεθνώς εκτεταμένο εμπόριο μεταχειρισμένων μετασηματιστών με χαρακτηριστικά αντίστοιχα των μετασηματιστών που κατασκευάζει η προσφεύγουσα.

- 4) Τέταρτος λόγος: Προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα προβάλλει ότι προσβλήθηκαν τα δικαιώματα άμυνας της. Η προσφεύγουσα δεν μπορεί να κατανοήσει την περιεχόμενη στο σημείο 16 του Παραρτήματος I της επίμαχης αποφάσεως αιτιολογία και το καθού δεν της κοινοποίησε καμία κατανοητή αιτιολογία, με αποτέλεσμα να έχουν παραβιαστεί τα δικαιώματα άμυνας της και το δικαίωμά της για αποτελεσματική ένομη προστασία.

Αναίρεση που άσκησε στις 25 Ιουλίου 2011 η Yvette Barthel κ.λπ. κατά της διατάξεως που εξέδωσε το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης στις 10 Μαΐου 2011 στην υπόθεση F-59/10, Barthel κ.λπ. κατά Δικαστηρίου

(Υπόθεση T-398/11 P)

(2011/C 290/14)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Αναιρεσιόντες: Yvette Barthel (Αρλόν, Βέλγιο), Marianne Reiffers (Οlm, Λουξεμβούργο), Lieven Massez (Λουξεμβούργο, Λουξεμβούργο) (εκπρόσωποι: S. Orlandi, A. Coolen, J-N. Louis, É. Marchal, D. Abreu Caldas, δικηγόροι)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα των αναιρεσιόντων

Ο αναιρεσιόντες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ανατρέξει τη διάταξη του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης της 10ης Μαΐου 2011 (υπόθεση F-59/10), Barthel κ.λπ. κατά Δικαστηρίου, με την οποία απορρίφθηκε ως απαράδεκτη η προσφυγή τους,
- να κηρύξει την προσφυγή παραδεκτή,
- να αναπέμψει την υπόθεση στο Δικαστήριο ΔΔ για την έκδοση αποφάσεως επί της ουσίας κατά τα προβλεπόμενα από τον νόμο,
- να επιφυλαχθεί ως προς τα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι αναίρεσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της αιτήσεως αναίρεσεως οι αναιρεσιόντες προβάλλουν δύο λόγους.

- 1) Ο πρώτος λόγος αντλείται από παραβίαση της υποχρεώσεως αιτιολογήσεως, στο μέτρο που το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης, απορρίπτοντας ως απαράδεκτη την προσφυγή των νυν αναιρεσιόντων, παρέβη το άρθρο 296 ΣΛΕΕ, το άρθρο 36, πρώτο εδάφιο, του Οργανισμού του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, καθώς και το άρθρο 7, παράγραφος 1, του παρατήματος 1, καθόσον δεν εξέτασε όλες τις ενώπιόν του προβληθείσες παραβάσεις δικαίου και δεν επέτρεψε στους νυν αναιρεσιόντες να λάβουν γνώση της αιτιολογίας στην οποία στηρίξε την απόρριψη των λόγων που αντλούνταν από αντίθεση προς τον νόμο της εξ αντιδιαστολής ερμηνείας του άρθρου 90, παράγραφος 2, του Κανονισμού Υπηρεσιακής Κατάστασης των υπαλλήλων της Ευρωπαϊκής Ένωσης σε σχέση με το άρθρο 91 και από το δικαίωμα υποβολής ενώπιον του Δικαστηρίου αιτήματος κατά οιασδήποτε πράξεως η οποία θίγει τα συμφέροντά του υπαλλήλου εντός προθεσμίας τριών μηνών από την ημέρα της κοινοποίησεως της αποφάσεως στον αποδέκτη σύμφωνα με τη δεύτερη περίπτωση της εν λόγω διατάξεως. Επομένως, καθόσον το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης δεν απάντησε στο σύνολο των ισχυρισμών και επιχειρημάτων που ανέπτυξαν στο πλαίσιο της προσφυγής ακυρώσεως οι νυν αναιρεσιόντες, παραβίασε την υποχρέωση αιτιολογήσεως της διατάξεώς του.
- 2) Ο δεύτερος λόγος αντλείται από πλάνη περί το δίκαιο, καθόσον το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης έκρινε ότι η απόφαση της 26ης Οκτωβρίου 2009, με την οποία απορρίφθηκε το αίτημα των νυν αναιρεσιόντων, συνιστούσε αμιγώς επιβεβαιωτική απόφαση της συναγομένης από την έλλειψη απαντήσεως σωπηρής απορριπτικής αποφάσεως, ενώ η καθυστέρηση απαντήσεως δικαιολογούνταν από το γεγονός ότι αναμενόταν η έκδοση εσωτερικής γνωμοδοτήσεως που είχε ζητηθεί σε κάποια από τις υπηρεσίες του Δικαστηρίου, προκειμένου το αρμόδιο όργανο να μπορέσει να εξετάσει αν οι νυν αναιρεσιόντες πληρούσαν τις αναγκαίες προϋποθέσεις για να λάβουν αποζημίωση για υπηρεσία με βάρδιες, σύμφωνα με το άρθρο 56α του Κανονισμού Υπηρεσιακής Κατάστασης των υπαλλήλων της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Προσφυγή της 25ης Ιουλίου 2011 — Turbo Compressor Manufacturer κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση T-404/11)

(2011/C 290/15)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Turbo Compressor Manufacturer (Τεχεράνη, Ιράν) (εκπρόσωπος: K. Kleinschmidt, Rechtsanwalt)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την Απόφαση 2011/299/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 23ης Μαΐου 2011, για τροποποίηση της απόφασης 2010/413/ΚΕΠΠΑ για περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν, καθόσον η εν λόγω πράξη αφορά την προσφεύγουσα·

— να λάβει μέτρο οργάνωσης της διαδικασίας δυνάμει του άρθρου 64 του Κανονισμού Διαδικασίας, του Δικαστηρίου, ούτως ώστε να ζητηθεί από την Επιτροπή να δημοσιοποιήσει όλα τα έγγραφα τα σχετικά με την έκδοση του προσβαλλόμενου κανονισμού, καθόσον η εν λόγω πράξη αφορά την προσφεύγουσα·

— να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής της η προσφεύγουσα προβάλλει τους εξής λόγους:

1) Ο πρώτος λόγος αφορά προσβολή των θεμελιωδών δικαιωμάτων που κατοχυρώνει ο Χάρτης Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Τα δικαιώματα της προσφεύγουσας που κατοχυρώνει ο Χάρτης Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης (στο εξής: ο Χάρτης) παραβιάστηκαν. Το άρθρο 16 του Χάρτη κατοχυρώνει την επιχειρηματική ελευθερία στην Ευρωπαϊκή Ένωση και το άρθρο 17 το δικαίωμα χρήσεως και, ειδικότερα, διαθέσεως των νομίμως κτηθέντων αγαθών στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Τα άρθρα 20 και 21 του Χάρτη διασφαλίζουν το δικαίωμα της προσφεύγουσας σε ίση μεταχείριση και το δικαίωμά της να μην υφίσταται διακρίσεις.

Με την προσβαλλόμενη απόφαση αποκλείστηκε η προσφεύγουσα από τις εμπορικές συναλλαγές εντός Ευρωπαϊκής Ένωσης. Κατά συνέπεια τέθηκε σε κίνδυνο η οικονομική επιβίωση της προσφεύγουσας. Ειδικότερα, η προσφεύγουσα εξαρτάται οικονομικά από προμήθειες από την Ευρωπαϊκή Ένωση.

Δεν υφίσταται δημόσιο συμφέρον που να δικαιολογεί τον περιορισμό της επιχειρηματικής ελευθερίας της προσφεύγουσας, του

δικαιώματος ιδιοκτησίας της, της ίσης μεταχειρίσεως και της απαγορεύσεως των διακρίσεων σε βάρος της. Ειδικότερα, δεν υφίστανται δεδομένα που να θεμελιώνουν επαρκώς την απόφαση του καθού και την προσβολή μέσω αυτής των θεμελιωδών δικαιωμάτων της προσφεύγουσας. Συγκεκριμένα, η προσφεύγουσα δεν μετέχει σε δραστηριότητες που ενέχουν κίνδυνο διαδόσεως πυρηνικών όπλων ή στην ανάπτυξη συστημάτων εκτοξεύσεως πυρηνικών όπλων.

Υπάρχει παρανόηση. Η αναγραφόμενη στην επίμαχη απόφαση εταιρία υπό την επωνυμία SATAK δεν ταυτίζεται με την προσφεύγουσα. Πρόκειται για τρίτη εταιρία, με την οποία η προσφεύγουσα δεν σχετίζεται. Η προσφεύγουσα αποδίδει τη συμπεριληψη της στον κατάλογο του Παραρτήματος II της Αποφάσεως 2010/413/ΚΕΠΠΑ για περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν αποκλειστικώς σε σύγχυσή της με άλλη εταιρία που ελέγχει την «SATAK» ή εταιρία υπό παρεμφερή επωνυμία.

2) Δεύτερος λόγος: πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως των πραγματικών περιστατικών στα οποία στηρίχθηκε η απόφαση

Το Συμβούλιο υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως των πραγματικών περιστατικών στα οποία στηρίχθηκε η απόφαση. Η προσφεύγουσα δεν μετέχει σε δραστηριότητες που ενέχουν κίνδυνο διαδόσεως πυρηνικών όπλων ή στο εμπόριο και/ή στην ανάπτυξη συστημάτων εκτοξεύσεως πυρηνικών όπλων.

3) Τρίτος λόγος: παράβαση της θεμελιώδους αρχής της αναλογικότητας

Το καθού δεν τήρησε στην απόφασή του την αρχή της αναλογικότητας. Κατόπιν αναζητήσεων στο διαδίκτυο με τις λέξεις-κλειδιά «SATAK» και «πυρηνικό πρόγραμμα του Ιράν» η προσφεύγουσα μπορεί απλώς να υποθέσει ότι η υπό το σημείο 31 του Παραρτήματος IB της Αποφάσεως 2011/299/ΚΕΠΠΑ προμήθεια μπορεί να αφορά 6 αερομεταφερόμενους πυραύλους κρουζ σοβιετικού τύπου KH-55(SM), που το Ιράν φέρεται να απέκτησε από την Ουκρανία το 2001 ή το 2002.

Η προσφεύγουσα δεν έχει εμπορικές συναλλαγές με την ουκρανική δημόσια επιχείρηση UkrSprezExport ούτε εισάγει αερομεταφερόμενους πυραύλους κρουζ σοβιετικού τύπου KH-55(SM) ή άλλα όπλα ή συστήματα εκτοξεύσεως όπλων.

Η προσφεύγουσα δεν είναι η αναγραφόμενη στο σημείο 31 του Παραρτήματος IB της προσβαλλόμενης αποφάσεως εταιρία υπό την επωνυμία «SATAK».

4) Τέταρτος λόγος: Προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα προβάλλει ότι προσβλήθηκαν τα δικαιώματα άμυνάς της. Η προσφεύγουσα δεν μπορεί να κατανοήσει την περιεχόμενη στο σημείο 16 του Παραρτήματος I της επίμαχης αποφάσεως αιτιολογία και το καθού δεν της κοινοποίησε καμία κατανοητή αιτιολογία, με αποτέλεσμα να έχουν παραβιαστεί τα δικαιώματα άμυνάς της και το δικαίωμά της για αποτελεσματική έννομη προστασία.

Προσφυγή της 31ης Ιουλίου 2011 — Ocean Capital Administration κ.λπ. κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση T-420/11)

(2011/C 290/16)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: Ocean Capital Administration GmbH (Αμβούργο, Γερμανία), First Ocean Administration GmbH (Αμβούργο, Γερμανία), First Ocean GmbH & Co. KG (Αμβούργο, Γερμανία), Second Ocean Administration GmbH (Αμβούργο, Γερμανία), Second Ocean GmbH & Co. KG (Αμβούργο, Γερμανία), Third Ocean Administration GmbH (Αμβούργο, Γερμανία), Third Ocean GmbH & Co. KG (Αμβούργο, Γερμανία), Fourth Ocean Administration GmbH (Αμβούργο, Γερμανία), Fourth Ocean GmbH & Co. KG (Αμβούργο, Γερμανία), Fifth Ocean Administration GmbH (Αμβούργο, Γερμανία), Fifth Ocean GmbH & Co. KG (Αμβούργο, Γερμανία), Sixth Ocean Administration GmbH (Αμβούργο, Γερμανία), Sixth Ocean GmbH & Co. KG (Αμβούργο, Γερμανία), Seventh Ocean Administration GmbH (Αμβούργο, Γερμανία), Seventh Ocean GmbH & Co. KG (Αμβούργο, Γερμανία), Eighth Ocean Administration GmbH (Αμβούργο, Γερμανία), Eighth Ocean GmbH & Co. KG (Αμβούργο, Γερμανία), Ninth Ocean Administration GmbH (Αμβούργο, Γερμανία), Ninth Ocean GmbH & Co. KG (Αμβούργο, Γερμανία), Tenth Ocean Administration GmbH (Αμβούργο, Γερμανία), Tenth Ocean GmbH & Co. KG (Αμβούργο, Γερμανία), Eleventh Ocean Administration GmbH (Αμβούργο, Γερμανία), Eleventh Ocean GmbH & Co. KG (Αμβούργο, Γερμανία), Twelfth Ocean Administration GmbH (Αμβούργο, Γερμανία), Twelfth Ocean GmbH & Co. KG (Αμβούργο, Γερμανία), Thirteenth Ocean Administration GmbH (Αμβούργο, Γερμανία), Fourteenth Ocean Administration GmbH (Αμβούργο, Γερμανία), Fifteenth Ocean Administration GmbH (Αμβούργο, Γερμανία), Sixteenth Ocean Administration GmbH (Αμβούργο, Γερμανία), Kerman Shipping Co. Ltd (Βαλέτα, Δημοκρατία της Μάλτας), Woking Shipping Investments Ltd (Βαλέτα, Δημοκρατία της Μάλτας), Shere Shipping Co. Ltd (Βαλέτα, Δημοκρατία της Μάλτας), Ton-gham Shipping Co. Ltd (Βαλέτα, Δημοκρατία της Μάλτας), Uppercourt Shipping Co. Ltd (Βαλέτα, Δημοκρατία της Μάλτας), Vobster Shipping Co. Ltd (Βαλέτα, Δημοκρατία της Μάλτας), Lancelin Shipping Co. Ltd (Λεμεσός, Δημοκρατία της Κύπρου) (εκπρόσωποι: F. Randolph, Barrister, M. Lester, Barrister, και M. Taher, Solicitor)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα των προσφευγουσών

Οι προσφεύγουσες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 503/2011, της 23ης Μαΐου 2011⁽¹⁾, και την απόφαση 2011/299/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 23 Μαΐου 2011⁽²⁾, στο μέτρο που τα εκεί περιλαμβανόμενα μέτρα αφορούν τις προσφεύγουσες·

— να καταδικάσει το Συμβούλιο στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής οι προσφεύγουσες προβάλλουν τέσσερις λόγους.

1) Ο πρώτος λόγος αντλείται από πρόδηλη πλάνη του καθού στο μέτρο που αποφάσισε ότι οι προσφεύγουσες πληρούν τα κριτήρια για συμπερίληψή τους στον κατάλογο, καθώς:

— μόνη βάση επί της οποίας στήριξε το καθού την απόφασή του για συμπερίληψη των προσφευγουσών στον κατάλογο είναι οι ισχυρισμοί ότι αυτές «ανήκουν» σε ή «ελέγχονται» από τις Ναυτιλιακές Γραμμές της Ισλαμικής Δημοκρατίας του Ιράν (στο εξής: IRISL) ή ότι αποτελούν «θυγατρική» ή «εταιρία χαρτοφυλακίου» των IRISL· και

— το καθού δεν προέβη σε κατά περίπτωση αξιολόγηση (ή έσφαλε εφόσον προέβη σε αυτήν) των πραγματικών περιστατικών που αφορούν εκάστη των προσφευγουσών, προκειμένου να διαπιστώσει αν ενδέχεται έκαστη αυτών να οδηγηθεί στην καταστρατήγηση των περιοριστικών μέτρων κατά των IRISL λόγω της επιρροής που φέρεται ότι τους ασκούν οι IRISL.

2) Ο δεύτερος λόγος αντλείται από προσβολή με τα προσβαλλόμενα μέτρα του δικαιώματος των προσφευγουσών σε δίκαιη ακροαματική διαδικασία και σε αποτελεσματική έννομη προστασία, καθώς:

— τα μέτρα αυτά δεν προβλέπουν διαδικασία για τη γνωστοποίηση στις προσφεύγουσες των αποδεικτικών στοιχείων επί των οποίων στηρίχθηκε η απόφαση περί δεσμεύσεως των περιουσιακών τους στοιχείων ή διαδικασία που θα τους παρείχε τη δυνατότητα να υποβάλουν λυσιτελείς παρατηρήσεις επί των εν λόγω αποδεικτικών στοιχείων·

— η αιτιολογία που προβάλλεται στα προσβαλλόμενα μέτρα είναι γενική και αναπόδεικτη· και

— το καθού δεν παρέσχε επαρκή στοιχεία, ώστε να είναι οι προσφεύγουσες σε θέση να αντικρούσουν τις κατηγορίες.

3) Ο τρίτος λόγος αντλείται από το ότι το καθού δεν αιτιολόγησε επαρκώς την υπαγωγή των προσφευγουσών στα προσβαλλόμενα μέτρα, κατά παράβαση της υποχρεώσεώς του να αναφέρει σαφώς τους ειδικούς και συγκεκριμένους λόγους που δικαιολογούν την απόφασή του.

4) Ο τέταρτος λόγος αντλείται από το ότι τα προσβαλλόμενα μέτρα συνιστούν αδικαιολόγητο και δυσανάλογο περιορισμό του δικαιώματος ιδιοκτησίας των προσφευγουσών και της επιχειρηματικής τους ελευθερίας, καθώς:

— τα μέτρα δεσμεύσεως των περιουσιακών τους στοιχείων θίγουν κατά τρόπο αισθητό και μακροπρόθεσμο τα θεμελιώδη δικαιώματά τους·

— η συμπερίληψη των προσφευγουσών δεν σχετίζεται εύλογα με τον σκοπό των προσβαλλόμενων μέτρων, ήτοι με την αποτροπή της καταστρατήγησης των περιοριστικών μέτρων· και

— το καθού δεν απέδειξε ότι η ολική δέσμευση περιουσιακών στοιχείων είναι το λιγότερο επαχθές μέτρο για την επίτευξη του εν λόγω σκοπού ούτε ότι η σημαντικότερη ζημία που υπέστησαν οι προσφεύγουσες είναι δικαιολογημένη και ανάλογη.

⁽¹⁾ Εκτελεστικός κανονισμός (ΕΕ) 503/2011 του Συμβουλίου, της 23ης Μαΐου 2011, για την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΕ) 961/2010 όσον αφορά περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν (ΕΕ 2011 L 136, σ. 26).

⁽²⁾ Απόφαση 2011/299/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 23ης Μαΐου 2011, για τροποποίηση της απόφασης 2010/413/ΚΕΠΠΑ για περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν (ΕΕ 2011 L 136, σ. 65).

Προσφυγή της 5ης Αυγούστου 2011 — Computer Resources κατά Υπηρεσίας Εκδόσεων

(Υπόθεση T-422/11)

(2011/C 290/17)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Computer Resources International (Dommel-dange, Λουξεμβούργο) (εκπρόσωπος: Σ. Παππάς, δικηγόρος)

Καθής: Υπηρεσία Εκδόσεων της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση της Υπηρεσίας Εκδόσεων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της 22ας Ιουλίου 2011, περί απορρίψεως των προσφορών της προσφεύγουσας στο πλαίσιο του ανοιχτού διαγωνισμού ΑΟ 10340 «Υπηρεσίες πληροφορικής — ανάπτυξη λογισμικού, συντήρηση, παροχή συμβούλων και υποστήριξης για διάφορων ειδών εφαρμογές στον τομέα της πληροφορικής» (Ο) 2011/S 66-106099), και
- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής της η προσφεύγουσα προβάλλει τρεις λόγους.

- 1) Με τον πρώτο λόγο η προσφεύγουσα προβάλλει παράβαση ουσιώδους τύπου εκ μέρους της καθής, καθόσον η προσβαλλόμενη απόφαση δεν περιέχει καμία αιτιολογία όσον αφορά τα στοιχεία που η αναθέτουσα αρχή έλαβε υπόψη, προκειμένου να καταλήξει στο συμπέρασμα ότι η προσφορά της προσφεύγουσας ήταν ασυνήθιστα χαμηλή.
- 2) Με τον δεύτερο λόγο η προσφεύγουσα προβάλλει παράβαση, εκ μέρους της προσφεύγουσας, της εφαρμοστέας διαδικασίας, όπως αυτή κατοχυρώνεται στο άρθρο 139 του κανονισμού (ΕΚ, Ευρατόμ) 2342/2002 της Επιτροπής⁽¹⁾.
- 3) Με τον τρίτο λόγο η προσφεύγουσα προβάλλει ότι η καθής καταστράτηγησε τη διαδικασία ή ότι εξέδωσε απόφαση μη στηριζόμενη σε κατάλληλη νομική βάση ή, εν πάση περιπτώσει, ότι έσφαλε όσον αφορά τη συλλογιστική που ανέπτυξε, υπό την έννοια ότι δεν κατανόησε και δεν απάντησε στις παρασχεθείσες από την προσφεύγουσα διευκρινίσεις.

(¹) Κανονισμός (ΕΚ, Ευρατόμ) 2342/2002, της 23ης Δεκεμβρίου 2002, για τη θέσπιση των κανόνων εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ, Ευρατόμ) 1605/2002 του Συμβουλίου, για τη θέσπιση του Δημοσιονομικού Κανονισμού που εφαρμόζεται στον γενικό προϋπολογισμό των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (ΕΕ 2002 L 357, σ. 1)

Προσφυγή της 2ας Αυγούστου 2011 — Makhlouf κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση T-432/11)

(2011/C 290/18)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Rami Makhlouf (Δαμασκός, Συρία) (εκπρόσωπος: E. Ruchat, δικηγόρος)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα του προσφεύγοντος

Ο προσφεύγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να κηρύξει την προσφυγή του παραδεκτή και βάσιμη·
- να ακυρώσει την απόφαση 2011/273/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 9ης Μαΐου 2011, και τις εκτελεστικές της πράξεις που διατηρούν την εγγραφή του προσφεύγοντος στον κατάλογο των προσώπων επί των οποίων εφαρμόζονται τα περιοριστικά μέτρα, καθώς και τον κανονισμό (ΕΕ) 442/2011 του Συμβουλίου, της 9ης Μαΐου 2011, και τις εκτελεστικές του πράξεις, κατά το μέρος που αφορούν τον προσφεύγοντα·
- να καταδικάσει το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Ο προσφεύγων διατυπώνει τρεις λόγους ακυρώσεως.

- 1) Με τον πρώτο λόγο ακυρώσεως προβάλλει προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας και του δικαιώματος πραγματικής δικαστικής προστασίας που προβλέπεται από τα άρθρα 6 και 13 της Συμβάσεως για την Προάσπιση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών (στο εξής: ΕΣΔΑ), καθώς και από τα άρθρα 41 και 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης.
- 2) Με τον δεύτερο λόγο ακυρώσεως προβάλλει παράβαση της υποχρέωσης αιτιολόγησας, στο μέτρο που προσάπτει στο Συμβούλιο ότι η αιτιολογία που παρατέθηκε δεν στοιχεί με την προβλεπόμενη από το άρθρο 6 της ΕΣΔΑ, το άρθρο 296 ΣΛΕΕ και το άρθρο 41 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης υποχρέωση των οργάνων της Ευρωπαϊκής Ένωσης.
- 3) Με τον τρίτο λόγο ακυρώσεως διατείνεται ότι τα βαλλόμενα μέτρα περιορίζουν με αδικαιολόγητο και δυσανάλογο τρόπο τα θεμελιώδη δικαιώματα του προσφεύγοντος, και ειδικότερα τα δικαιώματά του ιδιοκτησίας που προβλέπονται από το άρθρο 1 του πρώτου προσθέτου πρωτοκόλλου της ΕΣΔΑ και από το άρθρο 17 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, το δικαίωμά του σεβασμού της τιμής και υπολήψεώς του που προβλέπεται από τα άρθρα 8 και 10 της ΕΣΔΑ και, τέλος, το τεκμήριο αιδωότητας που προβλέπεται από το άρθρο 6 της ΕΣΔΑ και από το άρθρο 48 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Προσφυγή της 2ας Αυγούστου 2011 — Makhlouf κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση T-433/11)

(2011/C 290/19)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Ehab Makhlouf (Δαμασκός, Συρία) (εκπρόσωπος: E. Ruchat, δικηγόρος)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα του προσφεύγοντος

Ο προσφεύγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να κηρύξει την προσφυγή του παραδεκτή και βάσιμη·
- να ακυρώσει την απόφαση 2011/273/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 9ης Μαΐου 2011, και τις εκτελεστικές της πράξεις (και ειδικότερα, την απόφαση 2011/302/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 23ης Μαΐου 2011, η οποία περιλαμβάνει το όνομα του προσφεύγοντος στον κατάλογο των προσώπων επί των οποίων εφαρμόζονται τα περιοριστικά μέτρα που προβλέπει η απόφαση 2011/273/ΚΕΠΠΑ), καθώς και τον κανονισμό (ΕΕ) 442/2011 του Συμβουλίου, της 9ης Μαΐου 2011, και τις εκτελεστικές του πράξεις [δηλαδή τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 504/2011 του Συμβουλίου, της 23ης Μαΐου 2011, και το διορθωτικό του], κατά το μέρος που αφορούν τον προσφεύγοντα·
- να καταδικάσει το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Ο προσφεύγων διατυπώνει τρεις λόγους ακυρώσεως.

- 1) Με τον πρώτο λόγο ακυρώσεως προβάλλει προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας και του δικαιώματος πραγματικής δικαστικής προστασίας που προβλέπεται από τα άρθρα 6 και 13 της Συμβάσεως για την Προάσπιση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών (στο εξής: ΕΣΔΑ), καθώς και από τα άρθρα 41 και 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης.
- 2) Με τον δεύτερο λόγο ακυρώσεως προβάλλει παράβαση της υποχρέωσης αιτιολόγησως, στο μέτρο που προσάπτει στο Συμβούλιο ότι η αιτιολογία που παρατέθηκε δεν στοιχεί με την προβλεπόμενη από το άρθρο 6 της ΕΣΔΑ, το άρθρο 296 ΣΛΕΕ και το άρθρο 41 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης υποχρέωση των οργάνων της Ευρωπαϊκής Ένωσης.
- 3) Με τον τρίτο λόγο ακυρώσεως διατείνεται ότι τα βαλλόμενα μέτρα περιορίζουν με αδικαιολόγητο και δυσανάλογο τρόπο τα θεμελιώδη δικαιώματα του προσφεύγοντος, και ειδικότερα τα δικαιώματά του ιδιοκτησίας που προβλέπονται από το άρθρο 1 του πρώτου προσθέτου πρωτοκόλλου της ΕΣΔΑ και από το άρθρο 17 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, το δικαίωμά του σεβασμού της τιμής και υπολήψεώς του που προβλέπεται από τα άρθρα 8 και 10 της ΕΣΔΑ, την ελευθερία του ασκήσεως των επιχειρηματικών του δραστηριοτήτων που προβλέπεται από τα άρθρα 15 και 16 του

Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης και, τέλος, το τεκμήριο αθωότητας που προβλέπεται από το άρθρο 6 της ΕΣΔΑ και από το άρθρο 48 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Προσφυγή της 3ης Αυγούστου 2011 — Afriqiyah Airways κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση T-436/11)

(2011/C 290/20)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Afriqiyah Airways (Τρίπολη, Λιβύη) (εκπρόσωπος: B. Sarfati, δικηγόρος)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την εκτελεστική απόφαση 2011/300/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 23ης Μαΐου 2011, για την εφαρμογή της αποφάσεως 2011/137/ΚΕΠΠΑ σχετικά με περιοριστικά μέτρα λόγω της καταστάσεως στη Λιβύη (ΕΕ L 136, σ. 85), μαζί με το παράρτημα II της αποφάσεως 2011/300/ΚΕΠΠΑ·
- να καταδικάσει το Συμβούλιο στο σύνολο των δικαστικών εξόδων.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Η προσφεύγουσα διατυπώνει πέντε λόγους ακυρώσεως.

- 1) Με τον πρώτο λόγο ακυρώσεως διατείνεται ότι δεν ήταν σύνομη η διαδικασία εκδόσεως της περί ης πρόκειται πράξεως. Υποστηρίζει ότι για την έκδοση της προσβαλλομένης αποφάσεως δεν ακολουθήθηκε σύνομη διαδικασία κατά το άρθρο 8, παράγραφος 2, της αποφάσεως 2011/137/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 28ης Φεβρουαρίου 2011, σχετικά με περιοριστικά μέτρα λόγω της καταστάσεως στη Λιβύη (ΕΕ L 58, σ. 53), και δεν τηρήθηκαν οι διατάξεις του άρθρου 296, δεύτερο εδάφιο, ΣΛΕΕ.
- 2) Με τον δεύτερο λόγο ακυρώσεως διατείνεται ότι η προσβαλλόμενη απόφαση φέρει ανεπαρκή αιτιολογία. Προσάπτει στο Συμβούλιο ότι παρέθεσε στερεότυπη αιτιολογία, η οποία δεν παρέχει τη δυνατότητα στον μεν αποδέκτη της αποφάσεως να καταλάβει τους λόγους εκδόσεώς της, στο δε Γενικό Δικαστήριο να ασκήσει τον δικαστικό του έλεγχο όσον αφορά τη νομιμότητα της πράξεως αυτής. Δεν αρκεί η αιτιολογία ότι η προσφεύγουσα είναι θυγατρική και αποτελεί ιδιοκτησία του Libyan African Investment Portfolio, οντότητας που και αυτήν αφορούν τα περιοριστικά μέτρα.
- 3) Με τον τρίτο λόγο ακυρώσεως προβάλλει προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας, εφόσον ουδόλως αποδείχθηκε ότι τηρήθηκαν τα δικαιώματα άμυνας και ότι παραισχέθηκε στην προσφεύγουσα η δυνατότητα να επικαλεστεί τα δικαιώματά της πριν από την εγγραφή της στον κατάλογο.

- 4) Με τον τέταρτο λόγο ακυρώσεως προβάλλει παράβαση του άρθρου 27 ΣΕΕ. Διατείνεται ότι η προαναφερθείσα απόφαση 2011/137/ΚΕΠΠΑ και η απόφαση 2011/178/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 23ης Μαρτίου 2011, για τροποποίηση της αποφάσεως 2011/137/ΚΕΠΠΑ σχετικά με περιοριστικά μέτρα λόγω της καταστάσεως στη Λιβύη (ΕΕ L 78, σ. 24), εκδόθηκαν κατά παράβαση των διατάξεων του άρθρου 27, παράγραφος 1, ΣΕΕ.
- 5) Με τον πέμπτο λόγο ακυρώσεως προβάλλει νομικό σφάλμα και πρόδηλο σφάλμα εκτιμήσεως, κατά το μέρος που η προσφεύγουσα είναι εταιρία πολιτικής αεροπορίας έχουσα ως προορισμό τη μεταφορά επιβατών και εμπορευμάτων, ενώ η προσβαλλόμενη απόφαση έχει ως αποτέλεσμα να δεσμευθούν τα περιουσιακά στοιχεία της προσφεύγουσας απλώς και μόνον επειδή φέρεται ως ιδιοκτησία του κράτους της Λιβύης, μέσω ενός επενδυτικού οργανισμού.

Προσφυγή της 12ης Αυγούστου 2011 — BelTechExport κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση T-438/11)

(2011/C 290/21)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: BelTechExport ZAO (Μινσκ, Λευκορωσία) (εκπρόσωποι: V. Vaitkute Pavan, A. Smaliukas και E. Matulionyte, δικηγόροι)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει τον κανονισμό (ΕΕ) 588/2011 του Συμβουλίου, της 20ής Ιουνίου 2011, για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 765/2006 σχετικά με περιοριστικά μέτρα εις βάρος του Προέδρου Λουκασένκο και ορισμένων αξιωματούχων της Λευκορωσίας (ΕΕ 2011 L 161, σ. 1), κατά το μέτρο που αφορά την προσφεύγουσα·
- να ακυρώσει την απόφαση 2011/357/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 20ής Ιουνίου 2011, για την τροποποίηση της απόφασης 2010/639/ΚΕΠΠΑ, σχετικά με περιοριστικά μέτρα εις βάρος ορισμένων αξιωματούχων της Λευκορωσίας (ΕΕ 2011 L 161, σ. 25), κατά το μέτρο που αφορά την προσφεύγουσα· και
- να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής, η προσφεύγουσα προβάλλει πέντε λόγους ακυρώσεως.

- 1) Με τον πρώτο λόγο υποστηρίζει ότι το καθού παρέβη την υποχρέωση να αιτιολογήσει επαρκώς την εγγραφή της προσφεύγουσας στους καταλόγους των προσώπων για τα οποία ισχύουν περιοριστικά μέτρα.
- 2) Με τον δεύτερο λόγο υποστηρίζει ότι το καθού παρέβη το δικαίωμα άμυνας και το δικαίωμα δίκαιης δίκης που προβλέπεται στο άρθρο 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων

της Ευρωπαϊκής Ένωσης και στα άρθρα 6 και 13 της Ευρωπαϊκής Συμβάσεως για την Προάσπιση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών, καθόσον:

- ουδέποτε φρόντισε να γνωστοποιήσει λεπτομερώς τους λόγους για την εγγραφή της προσφεύγουσας στους καταλόγους των προσώπων τα οποία υπόκεινται στα περιοριστικά μέτρα· και
- δεν παρέσχε στην προσφεύγουσα τη δυνατότητα να ασκήσει αποτελεσματικά τα δικαιώματά της άμυνας και ιδίως το δικαίωμα ακρόασης και το δικαίωμα να κινήσει διαδικασία που να της επιτρέπει να ζητήσει λυσιτελώς τη διαγραφή της από τους καταλόγους των προσώπων για τα οποία ισχύουν τα περιοριστικά μέτρα.

3) Με τον τρίτο λόγο υποστηρίζει ότι το καθού υπέπεσε σε πρόδηλα σφάλματα εκτιμήσεως καθόσον με τα βαλλόμενα μέτρα δέχθηκε ότι η προσφεύγουσα αποτελεί τη μεγαλύτερη επιχείρηση εισαγωγών/εξαγωγών αμυντικών προϊόντων στη Λευκορωσία οπότε έχει κάποιου είδους σχέση ή σύνδεσμο με τις παραβιάσεις εκλογικών κανόνων και ανθρωπίνων δικαιωμάτων ή με κατασταλτικά μέτρα κατά της κοινωνίας των πολιτών στη Λευκορωσία.

4) Με τον τέταρτο λόγο υποστηρίζει ότι το καθού προσέβαλε, κατά τρόπο αδικαιολόγητο και δυσανάλογο και χωρίς πειστικά στοιχεία, το θεμελιώδες δικαίωμα της ιδιοκτησίας που προβλέπεται στο άρθρο 17 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης και στο άρθρο 1 του Πρωτοκόλλου υπ' αριθ. 1 της Ευρωπαϊκής Συμβάσεως για την Προάσπιση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών.

5) Με τον πέμπτο λόγο υποστηρίζει ότι το καθού παραβιάζει την αρχή της αναλογικότητας καθόσον επέβαλε δυσανάλογο περιορισμό των θεμελιωδών δικαιωμάτων της προσφεύγουσας χωρίς να παράσχει επαρκείς διαδικαστικές εγγυήσεις και πειστικά στοιχεία.

Προσφυγή της 12ης Αυγούστου 2011 — Sport-pari κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση T-439/11)

(2011/C 290/22)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Sport-pari ZAO (Μινσκ, Λευκορωσία) (εκπρόσωποι: V. Vaitkute Pavan, A. Smaliukas και E. Matulionyte, δικηγόροι)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει τον κανονισμό (ΕΕ) 588/2011 του Συμβουλίου, της 20ής Ιουνίου 2011, για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 765/2006 σχετικά με περιοριστικά μέτρα εις βάρος του Προέδρου Λουκασένκο και ορισμένων αξιωματούχων της Λευκορωσίας (ΕΕ 2011 L 161, σ. 1), κατά το μέτρο που αφορά την προσφεύγουσα·

— να ακυρώσει την απόφαση 2011/357/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 20ής Ιουνίου 2011, για την τροποποίηση της απόφασης 2010/639/ΚΕΠΠΑ, σχετικά με περιοριστικά μέτρα εις βάρος ορισμένων αξιωματούχων της Λευκορωσίας (ΕΕ 2011 L 161, σ. 25), κατά το μέτρο που αφορά την προσφεύγουσα· και

— να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής, η προσφεύγουσα προβάλλει ως κύριο επιχείρημα τις πρόδηλες πλάνες εκτιμήσεως από τις οποίες πάσχουν τα βαλλόμενα μέτρα του Συμβουλίου. Υποστηρίζει ιδίως ότι το Συμβούλιο εσφαλμένως δέχθηκε ότι η προσφεύγουσα (α) τελεί υπό τον έλεγχο του Vladimir Peftiev· (β) είναι φορέας εκμεταλλεύσεως μιας εθνικής λαχειοφόρου αγοράς· (γ) έχει σύνδεσμο ή σχέση με παραβιάσεις εκλογικών κανόνων και ανθρωπίνων δικαιωμάτων ή με κατασταλτικά μέτρα κατά της κοινωνίας εξοπλισμού στη Λευκορωσία, ή με την εισαγωγή στη Λευκορωσία εξοπλισμού που θα μπορούσε να χρησιμοποιηθεί για εσωτερική καταστολή.

Επιπλέον, προς στήριξη της προσφυγής, η προσφεύγουσα προβάλλει τέσσερις λόγους ακυρώσεως.

- 1) Με τον πρώτο λόγο υποστηρίζει ότι το καθού παρέβη την υποχρέωση να αιτιολογήσει επαρκώς την εγγραφή της προσφεύγουσας στους καταλόγους των προσώπων για τα οποία ισχύουν περιοριστικά μέτρα.
- 2) Με τον δεύτερο λόγο υποστηρίζει ότι το καθού παρέβη το δικαίωμα άμυνας και το δικαίωμα δίκαιης δίκης που προβλέπονται στο άρθρο 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης και στα άρθρα 6 και 13 της Ευρωπαϊκής Συμβάσεως για την Προάσπιση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών, καθόσον:

— ουδέποτε φρόντισε να γνωστοποιήσει λεπτομερώς τους λόγους για την εγγραφή της προσφεύγουσας στους καταλόγους των προσώπων τα οποία υπόκεινται στα περιοριστικά μέτρα· και

— δεν παρέσχε στην προσφεύγουσα τη δυνατότητα να ασκήσει αποτελεσματικά τα δικαιώματά της άμυνας και ιδίως το δικαίωμα ακρόασης και το δικαίωμα να κινήσει διαδικασία που να της επιτρέπει να ζητήσει λυσιτελώς τη διαγραφή της από τους καταλόγους των προσώπων για τα οποία ισχύουν τα περιοριστικά μέτρα.

- 3) Με τον τρίτο λόγο υποστηρίζει ότι το καθού προσέβαλε, κατά τρόπο αδικαιολόγητο και δυσανάλογο και χωρίς πειστικά στοιχεία, το θεμελιώδες δικαίωμα της ιδιοκτησίας που προβλέπεται στο άρθρο 17 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης και στο άρθρο 1 του Πρωτοκόλλου υπ' αριθ. 1 της Ευρωπαϊκής Συμβάσεως για την Προάσπιση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών.

- 4) Με τον τέταρτο λόγο υποστηρίζει ότι το καθού παραβιάζει την αρχή της αναλογικότητας καθόσον επέβαλε δυσανάλογο περιορισμό των θεμελιωδών δικαιωμάτων της προσφεύγουσας χωρίς να παράσχει επαρκείς διαδικαστικές εγγυήσεις και πειστικά στοιχεία.

Προσφυγή της 12ης Αυγούστου 2011 — BT Telecommunications κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση T-440/11)

(2011/C 290/23)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: BT Telecommunications PUE (Μινσκ, Λευκορωσία) (εκπρόσωποι: V. Vaitkute Pavan, A. Smaliukas και E. Matulionyte, δικηγόροι)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει τον κανονισμό (ΕΕ) 588/2011 του Συμβουλίου, της 20ής Ιουνίου 2011, για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 765/2006 σχετικά με περιοριστικά μέτρα εις βάρος του Προέδρου Λουκασένκο και ορισμένων αξιωματούχων της Λευκορωσίας (ΕΕ 2011 L 161, σ. 1), κατά το μέτρο που αφορά την προσφεύγουσα·

— να ακυρώσει την απόφαση 2011/357/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 20ής Ιουνίου 2011, για την τροποποίηση της απόφασης 2010/639/ΚΕΠΠΑ, σχετικά με περιοριστικά μέτρα εις βάρος ορισμένων αξιωματούχων της Λευκορωσίας (ΕΕ 2011 L 161, σ. 25), κατά το μέτρο που αφορά την προσφεύγουσα· και

— να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής, η προσφεύγουσα προβάλλει πέντε λόγους ακυρώσεως.

- 1) Με τον πρώτο λόγο υποστηρίζει ότι το καθού παρέβη την υποχρέωση να αιτιολογήσει επαρκώς την εγγραφή της προσφεύγουσας στους καταλόγους των προσώπων για τα οποία ισχύουν περιοριστικά μέτρα.

- 2) Με τον δεύτερο λόγο υποστηρίζει ότι το καθού παρέβη το δικαίωμα άμυνας και το δικαίωμα δίκαιης δίκης που προβλέπονται στο άρθρο 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης και στα άρθρα 6 και 13 της Ευρωπαϊκής Συμβάσεως για την Προάσπιση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών, καθόσον:

— ουδέποτε φρόντισε να γνωστοποιήσει λεπτομερώς τους λόγους για την εγγραφή της προσφεύγουσας στους καταλόγους των προσώπων τα οποία υπόκεινται στα περιοριστικά μέτρα· και

— δεν παρέσχε στην προσφεύγουσα τη δυνατότητα να ασκήσει αποτελεσματικά τα δικαιώματά της άμυνας και ιδίως το δικαίωμα ακρόασης και το δικαίωμα να κινήσει διαδικασία που να της επιτρέπει να ζητήσει λυσιτελώς τη διαγραφή της από τους καταλόγους των προσώπων για τα οποία ισχύουν τα περιοριστικά μέτρα.

- 3) Με τον τρίτο λόγο υποστηρίζει ότι το καθού υπέπεσε σε πρόδηλα σφάλματα εκτιμήσεως καθόσον με τα βαλλόμενα μέτρα δέχθηκε ότι η προσφεύγουσα συνδεόταν και παρείχε οικονομική στήριξη καθ' οιονδήποτε τρόπο στο καθεστώς του Λουκασένκο ή ότι μετείχε καθ' οιονδήποτε τρόπο σε παραβιάσεις των διεθνών εκλογικών κανόνων ή σε κατασταλτικά μέτρα κατά της κοινωνίας των πολιτών και της δημοκρατικής αντιπολίτευσης, ή στην εισαγωγή στη Λευκορωσία εξοπλισμού που θα μπορούσε να χρησιμοποιηθεί για εσωτερική καταστολή.
- 4) Με τον τέταρτο λόγο υποστηρίζει ότι το καθού προσέβαλε, κατά τρόπο αδικαιολόγητο και δυσανάλογο και χωρίς πειστικά στοιχεία, το θεμελιώδες δικαίωμα της ιδιοκτησίας που προβλέπεται στο άρθρο 17 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης και στο άρθρο 1 του Πρωτοκόλλου υπ' αριθ. 1 της Ευρωπαϊκής Συμβάσεως για την Προάσπιση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών.
- 5) Με τον πέμπτο λόγο υποστηρίζει ότι το καθού παραβιάζει την αρχή της αναλογικότητας καθόσον επέβαλε δυσανάλογο περιορισμό των θεμελιωδών δικαιωμάτων της προσφεύγουσας χωρίς να παράσχει επαρκείς διαδικαστικές εγγυήσεις και πειστικά στοιχεία.

Προσφυγή της 12ης Αυγούστου 2011 — Peftiev κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση T-441/11)

(2011/C 290/24)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Vladimir Peftiev ((Μίνσκ, Λευκορωσία) (εκπρόσωποι: V. Vaitkute Pavan, A. Smaliukas και E. Matulionyte, δικηγόροι)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα του προσφεύγοντος

Ο προσφεύγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει τον κανονισμό (ΕΕ) 588/2011 του Συμβουλίου, της 20ής Ιουνίου 2011, για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 765/2006 σχετικά με περιοριστικά μέτρα εις βάρος του Προέδρου Λουκασένκο και ορισμένων αξιωματούχων της Λευκορωσίας (ΕΕ 2011 L 161, σ. 1), κατά το μέτρο που αφορά τον προσφεύγοντα·
- να ακυρώσει την απόφαση 2011/357/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 20ής Ιουνίου 2011, για την τροποποίηση της απόφασης 2010/639/ΚΕΠΠΑ, σχετικά με περιοριστικά μέτρα εις βάρος ορισμένων αξιωματούχων της Λευκορωσίας (ΕΕ 2011 L 161, σ. 25), κατά το μέτρο που αφορά τον προσφεύγοντα· και
- να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής, ο προσφεύγων προβάλλει πέντε λόγους ακυρώσεως.

- 1) Με τον πρώτο λόγο υποστηρίζει ότι το καθού παρέβη την υποχρέωση να αιτιολογήσει επαρκώς την εγγραφή του προσφεύγοντος στους καταλόγους των προσώπων για τα οποία ισχύουν περιοριστικά μέτρα.
- 2) Με τον δεύτερο λόγο υποστηρίζει ότι το καθού παρέβη το δικαίωμα άμυνας και το δικαίωμα δίκαιης δίκης που προβλέπονται στο άρθρο 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης και στα άρθρα 6 και 13 της Ευρωπαϊκής Συμβάσεως για την Προάσπιση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών, καθόσον:
- ουδέποτε φρόντισε να γνωστοποιήσει λεπτομερώς τους λόγους για την εγγραφή του προσφεύγοντος στους καταλόγους των προσώπων τα οποία υπόκεινται στα περιοριστικά μέτρα· και
  - δεν παρέσχε στον προσφεύγοντα τη δυνατότητα να ασκήσει αποτελεσματικά τα δικαιώματά του άμυνας και ιδίως το δικαίωμα ακροάσεως και το δικαίωμα να κινήσει διαδικασία που να του επιτρέπει να ζητήσει λυσιτελώς τη διαγραφή του από τους καταλόγους των προσώπων για τα οποία ισχύουν τα περιοριστικά μέτρα.

3) Με τον τρίτο λόγο υποστηρίζει ότι το καθού υπέπεσε σε πρόδηλα σφάλματα εκτιμήσεως καθόσον θεώρησε ότι ο προσφεύγων είναι πρόσωπο που συνδέεται με τον Πρόεδρο Λουκασένκο και την οικογένειά του, ότι είναι ανώτατος οικονομικός σύμβουλος του Προέδρου Λουκασένκο και βασικός οικονομικός υποστηρικτής του καθεστώτος του, καθώς και ότι η BelTech-Export είναι εταιρία με πρόεδρο τον προσφεύγοντα και αποτελεί τη μεγαλύτερη επιχείρηση εισαγωγών/εξαγωγών αμυντικών προϊόντων στη Λευκορωσία.

4) Με τον τέταρτο λόγο υποστηρίζει ότι το καθού προσέβαλε, κατά τρόπο αδικαιολόγητο και δυσανάλογο και χωρίς πειστικά στοιχεία, το θεμελιώδες δικαίωμα της ιδιοκτησίας που προβλέπεται στο άρθρο 17 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης και στο άρθρο 1 του Πρωτοκόλλου υπ' αριθ. 1 της Ευρωπαϊκής Συμβάσεως για την Προάσπιση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών.

5) Με τον πέμπτο λόγο υποστηρίζει ότι το καθού παραβιάζει την αρχή της αναλογικότητας καθόσον επέβαλε δυσανάλογο περιορισμό των θεμελιωδών δικαιωμάτων του προσφεύγοντος χωρίς να παράσχει επαρκείς διαδικαστικές εγγυήσεις και πειστικά στοιχεία.

Προσφυγή-αγωγή της 5ης Αυγούστου 2011 — Ευρωπαϊκή Δυναμική κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-442/11)

(2011/C 290/25)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα-ενάγουσα: Ευρωπαϊκή Δυναμική — Προηγμένα Συστήματα Τηλεπικοινωνιών Πληροφορικής και Τηλεματικής Α.Ε. (Αθήνα, Ελλάδα) (εκπρόσωποι: Ν. Κορογιαννάκης και Μ. Δερμιτζάκης, δικηγόροι)

Καθής-εναγομένη: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της προσφεύγουσας-ενάγουσας

Η προσφεύγουσα-ενάγουσα (στο εξής: προσφεύγουσα) ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής, της 27ης Μαΐου 2011, να μην προβεί σε καμία επανορθωτική ενέργεια μετά το συμπέρασμα στο οποίο κατέληξε ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής ότι η απόφαση της Επιτροπής του Νοέμβριου του 2006, για την επιλογή προϊόντων και υπηρεσιών τρίτης εταιρίας δεν ήταν σύμφωνη με την εφαρμοστέα νομοθεσία της ΕΕ περί δημοσίων συμβάσεων·
- να υποχρεώσει την Επιτροπή να καταβάλει στην προσφεύγουσα αποζημίωση προς εξουδετέρωση των επιπτώσεων που είχε για αυτήν η απόφαση του Νοεμβρίου 2006·
- να υποχρεώσει την Επιτροπή να καταβάλει στην προσφεύγουσα 1 εκατομμύριο ευρώ για την απώλεια της ευκαιρίας συμμετοχής στον διαγωνισμό τον οποίο αποφάσισε να ακυρώσει·
- να υποχρεώσει την Επιτροπή να καταβάλει στην προσφεύγουσα 1 εκατομμύριο ευρώ για νόμιμη εκμετάλλευση δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας·
- να υποχρεώσει την Επιτροπή να καταβάλει στην προσφεύγουσα το ποσό των 10 εκατομμυρίων ευρώ ως χρηματική ικανοποίηση, λόγω βλάβης της φήμης και της αξιοπιστίας της·
- Να υποχρεώσει την Επιτροπή να εκδώσει δημόσια ανακοίνωση, με την οποία να πληροφορεί την αγορά και τους χρήστες που ενδιαφέρονται για το CIRCA (εργαλείο τεχνολογίας πληροφοριών που καθιστά δυνατή την ηλεκτρονική συνεργασία μεταξύ εργαζομένων ή ομάδων ατόμων που βρίσκονται σε διαφορετικές τοποθεσίες), ότι δεν πρόκειται για παρωχημένη πλατφόρμα, ότι η πλατφόρμα που έχει αναπτύξει η Alfresco Software Ltd. δεν είναι προνομιακή και ότι οι χρήστες είναι ελεύθεροι να επιλέξουν να υποκαταστήσουν το CIRCA με την πλατφόρμα της επιλογής τους, και
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά και άλλα έξοδα και δαπάνες της προσφεύγουσας, ακόμα και σε περίπτωση απορριψέως της προσφυγής-αγωγής της.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής-αγωγής η προσφεύγουσα προβάλλει τέσσερις λόγους.

- 1) Ο πρώτος λόγος αντλείται από την παράβαση εκ μέρους της Επιτροπής της υποχρέωσης διεξαγωγής κλειστού ή ανοικτού διαγωνισμού, την οποία υπέχει βάσει των άρθρων 27, 88, 89 και 91 του δημοσιονομικού κανονισμού ⁽¹⁾, καθώς και των άρθρων 116, 122 και 124 των κανόνων εφαρμογής ⁽²⁾.
- 2) Ο δεύτερος λόγος αντλείται από την παραβίαση εκ μέρους της Επιτροπής των αρχών της μη διακρίσεως και της ίσης μεταχειρίσεως.
- 3) Ο τρίτος λόγος αντλείται από την παραβίαση εκ μέρους της Επιτροπής της αρχής της χρηστής διοικήσεως και της υποχρέωσης αιτιολογήσεως.

- 4) Ο τέταρτος λόγος αντλείται από την κατάχρηση εξουσίας εκ μέρους της Επιτροπής.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ, Ευρατόμ) 1605/2002 του Συμβουλίου, της 25ης Ιουνίου 2002, για τη θέσπιση του δημοσιονομικού κανονισμού που εφαρμόζεται στο γενικό προϋπολογισμό των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (ΕΕ 2002, L 248, σ. 1).

⁽²⁾ Κανονισμός (ΕΚ, Ευρατόμ) 2342/2002 της Επιτροπής, της 23ης Δεκεμβρίου 2002, για τη θέσπιση των κανόνων εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ, Ευρατόμ) αριθ. 1605/2002 του Συμβουλίου, για τη θέσπιση του Δημοσιονομικού Κανονισμού που εφαρμόζεται στο γενικό προϋπολογισμό των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (ΕΕ 2002, L 357, σ. 1)

Προσφυγή-αγωγή της 12ης Αυγούστου 2011 — Charron Inox και Almet κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-445/11)

(2011/C 290/26)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες-ενάγουσες: Charron Inox (Μασσαλία, Γαλλία) και Almet (Satolas-et-Boncel, Γαλλία) (εκπρόσωπος: P.-O. Koubi-Flotte, δικηγόρος)

Καθής-εναγόμενη: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα των προσφευγουσών-εναγουσών

Οι προσφεύγουσες-ενάγουσες (στο εξής: προσφεύγουσες) ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει τον κανονισμό (ΕΕ) 627/2011 της Επιτροπής, της 27ης Ιουνίου 2011·
- επικουρικώς, να αναγνωρίσει το πταίσμα της Επιτροπής η οποία δεν πρόβλεψε επαρκή χρόνο μεταξύ της εκδόσεως του κανονισμού (ΕΕ) 627/2011 της Επιτροπής, της 27ης Ιουνίου 2011, και της ενάρξεως της ισχύος του και να επιδικάσει στις προσφεύγουσες εταιρίες ως αποζημίωση τα ακόλουθα ποσά:
  - για προκληθείσα ζημία:
    - στην εταιρία Charron: 123 297,69 ευρώ
    - στην εταιρία Almet: 384 210 ευρώ
  - για διαφυγόντα κέρδη:
    - στην εταιρία Charron, όσον αφορά τη σύμβαση που συνήψε με την εταιρία Suraj, το ποσό των 78 051,76 δολαρίων ΗΠΑ, ήτοι 55 211,57 ευρώ,
    - στην εταιρία Almet, όσον αφορά τη σύμβαση που συνήψε με την εταιρία Suraj, το ποσό των 69 059,18 δολαρίων ΗΠΑ, ήτοι 48 827,61 ευρώ, κατά την ημερομηνία του εισαγωγικού της δίκης δικογράφου·

- Έτι επικουρικότερον, να αναγνωρίσει την αντικειμενική ευθύνη της Επιτροπής, η οποία δεν προέβλεψε επαρκή χρόνο μεταξύ της εκδόσεως του κανονισμού (ΕΕ) 627/2011 της Επιτροπής, της 27ης Ιουνίου 2011, και της ενάρξεως της ισχύος του και να επιδικάσει στις προσφεύγουσες εταιρίες ως αποζημίωση τα ακόλουθα ποσά:
  - για προκληθείσα ζημία:
    - στην εταιρία Charron: 123 297,69 ευρώ
    - στην εταιρία Almet: 384 210 ευρώ
  - για διαφυγόντα κέρδη:
    - στην εταιρία Charron, όσον αφορά τη σύμβαση που συνήψε με την εταιρία Suraj, το ποσό των 78 051,76 δολαρίων ΗΠΑ, ήτοι 55 211,57 ευρώ,
    - στην εταιρία Almet, όσον αφορά τη σύμβαση που συνήψε με την εταιρία Suraj, το ποσό των 69 059,18 δολαρίων ΗΠΑ, ήτοι 48 827,61 ευρώ, κατά την ημερομηνία του εισαγωγικού της δίκης δικογράφου·
- Σε κάθε περίπτωση, να καταδικάσει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα καθώς και στην καταβολή του ποσού των 10 000 ευρώ ως συμμετοχή στα σχετικά με την άμυνα των προσφευγουσών εταιριών έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής-αγωγής οι προσφεύγουσες προβάλλουν δύο λόγους.

- 1) Ο πρώτος λόγος αντλείται από σοβαρές ελλείψεις των διαπιστώσεων στις οποίες προέβη η Επιτροπή πριν από την έκδοση της αποφάσεώς της, στο μέτρο που αυτές οι ελλείψεις είχαν ως αποτέλεσμα να στηριχθεί σε ανακριβή πραγματικά περιστατικά.
- 2) Ο δεύτερος λόγος αντλείται από την παραβίαση της αρχής της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης, στο μέτρο που η άμεση έναρξη ισχύος του προσβαλλόμενου κανονισμού δεν επέτρεψε στις προσφεύγουσες την αναπροσαρμογή της πρακτικής που ακολουθούσαν.

Αίτηση αναίρεσεως που η Ευρωπαϊκή Αστυνομική Υπηρεσία (Ευρωπόλ) κατέθεσε στις 11 Αυγούστου 2011 κατά της αποφάσεως της 26ης Μαΐου 2011 την οποία το Δικαστήριο Δημόσιας Διοικήσεως εξέδωσε στην υπόθεση F-83/09, Kalmár κατά Ευρωπόλ

(Υπόθεση T-455/11 P)

(2011/C 290/27)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Ευρωπαϊκή Αστυνομική Υπηρεσία (Ευρωπόλ) (εκπρόσωποι: D. Neumann, D. El Houry και J. Arnould, δικαστικοί πληρεξούσιοι, επικουρούμενοι από τους D. Waelbroeck και E. Antypas, δικηγόρους)

Ανααιρεσίβλητος: Andreas Kalmár (Χάγη, Κάτω Χώρες)

Αιτήματα της ανααιρεσείουσας

Η ανααιρεσείουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να αναιρέσει την ανααιρεσιβαλλόμενη απόφαση και να εκδικάσει την υπόθεση επί της ουσίας, κατά το μέρος που το Δικαστήριο Δημόσιας Διοικήσεως (στο εξής: Δικαστήριο ΔΔ):
  - α) ακύρωσε την απόφαση της Ευρωπόλ της 4ης Φεβρουαρίου 2009 με την οποία ο διευθυντής της Ευρωπόλ έλυσε τη σύμβαση ορισμένου χρόνου του A. Calmár, ακύρωσε την απόφαση της 24ης Φεβρουαρίου 2009 με την οποία ο διευθυντής της Ευρωπόλ απάλλαξε τον A. Calmár από την υποχρέωση να εργαστεί κατά το χρονικό διάστημα από την προειδοποίηση για τη λύση της συμβάσεώς του μέχρι τη λύση αυτή και ακύρωσε την απόφαση της 18ης Ιουλίου 2009 με την οποία απορρίφθηκε η διοικητική ένσταση του A. Calmár·
  - β) υποχρέωσε την Ευρωπόλ να καταβάλει στον A. Calmár ποσό 5 000 ευρώ ως αποζημίωση· και
  - γ) καταδίκασε την Ευρωπόλ στο σύνολο των δικαστικών εξόδων.
- να καταδικάσει τον ανααιρεσίβλητο στο σύνολο των δικαστικών εξόδων τόσο της δίκης ενώπιον του Δικαστηρίου ΔΔ όσο και της δίκης ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου.

Λόγοι αναίρεσεως και κύρια επιχειρήματα

Η ανααιρεσείουσα διατυπώνει έξι λόγους αναίρεσεως.

- 1) Με τον πρώτο λόγο αναίρεσεως προβάλλει παράβαση της απαγορεύσεως αποφάνσεως ultra petita και προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας. Κατά την ανααιρεσείουσα, το Δικαστήριο ΔΔ προέβη σε εξέταση με βάση αιτιάσεις άλλες από εκείνες που είχε διατυπώσει ο ανααιρεσίβλητος.
- 2) Με τον δεύτερο λόγο αναίρεσεως προβάλλει νομικό σφάλμα κατά την αξιολόγηση της νομιμότητας των επίμαχων αποφάσεων. Ειδικά, το Δικαστήριο ΔΔ ερμήνευσε με εσφαλμένο τρόπο το καθήκον προνοίας και την υποχρέωση αιτιολογήσεως.
- 3) Με τον τρίτο λόγο αναίρεσεως προβάλλει νομικό σφάλμα στο οποίο το Δικαστήριο ΔΔ υπέπεσε σχετικά με το αντικείμενο του ακυρωτικού αιτήματος. Κατά την ανααιρεσείουσα, το Δικαστήριο ΔΔ έπρεπε να χαρακτηρίσει την απόφαση της 18ης Ιουλίου 2009 ως βλαπτική απόφαση που και αυτή υπόκειται σε δικαστικό έλεγχο.
- 4) Με τον τέταρτο λόγο αναίρεσεως προβάλλει πολυάριθμα σφάλματα στην κρίση του Δικαστηρίου ΔΔ ότι η Ευρωπόλ «δεν» έλαβε υπόψη ή δεν έλαβε «δεόντως» υπόψη ορισμένα «λυσίτελη και μη αμελητέα πραγματικά στοιχεία» όταν αποφάσισε να απολύσει τον ανααιρεσίβλητο.
- 5) Με τον πέμπτο λόγο αναίρεσεως προβάλλει ανεπαρκή αιτιολόγηση της ανααιρεσιβαλλόμενης αποφάσεως.
- 6) Με τον έκτο λόγο αναίρεσεως προβάλλει ότι κακώς επιδικάστηκε αποζημίωση.

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

**Προσφυγή της 22ας Ιουλίου 2011 — ZZ κ.λπ. κατά
Επιτροπής**

(Υπόθεση F-72/11)

(2011/C 290/28)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγοντες: ZZ κ.λπ. (εκπρόσωποι: L. Levi και A. Blot, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αντικείμενο και περιγραφή της διαφοράς

Αφενός, η ακύρωση των αποφάσεων περί καθορισμού των ανωτάτων ορίων προαγωγής για τις περιόδους προαγωγών 2010 και 2011 στους βαθμούς AD13 και AD14 και, αφετέρου, η ακύρωση του πίνακα των υπαλλήλων που προάγονται στους βαθμούς AD13 και AD14 για την περίοδο προαγωγών 2010 καθώς και της σιωπηρής αποφάσεως της Επιτροπής περί αρνήσεως προαγωγής πλειόνων άλλων υπαλλήλων στους βαθμούς AD12 ή AD13.

Αιτήματα των προσφευγόντων

Ο προσφεύγοντες ζητούν από το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης:

- να ακυρώσει τις αποφάσεις περί καθορισμού των ανωτάτων ορίων προαγωγής για τις περιόδους προαγωγών 2010 και 2011 στους βαθμούς AD13 και AD14, όπως δημοσιεύθηκαν στις Διοικητικές Πληροφορίες αριθ. 3-2010, 65-2010 και 76-2010,
- να ακυρώσει τον πίνακα των υπαλλήλων που προάγονται στους βαθμούς AD13 και AD14 για την περίοδο προαγωγών 2010, όπως δημοσιεύθηκε στις Διοικητικές Πληροφορίες αριθ. 65-2010, κατά το μέτρο που πίνακας αυτός καταρτίστηκε με βάση παράνομα ανώτατα όρια προαγωγής, καθώς επίσης να ακυρώσει τη σιωπηρή απόφαση της Επιτροπής περί αρνήσεως προαγωγής πλειόνων άλλων υπαλλήλων στους βαθμούς AD12 ή AD13,

— εφόσον κρίνεται αναγκαίο, να ακυρώσει τις αποφάσεις με τις οποίες απορρίφθηκαν οι διοικητικές ενστάσεις των προσφευγόντων,

— να καταδικάσει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Προσφυγή της 28ης Ιουλίου 2011 — ZZ κατά Επιτροπής

(Υπόθεση F-74/11)

(2011/C 290/29)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: ZZ (εκπρόσωποι: S. Rodriguez, A. Blot και Bernard-Glanz, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αντικείμενο και περιγραφή της διαφοράς

Η ακύρωση της αποφάσεως της αρμόδιας για τη σύναψη συμβάσεων αρχής (ΑΣΣΑ) της Επιτροπής περί καταγγελίας της συμβάσεως εργασίας αορίστου χρόνου της προσφεύγουσας.

Η προσφεύγουσα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης:

— να ακυρώσει την απόφαση της αρμόδιας για τη σύναψη συμβάσεων αρχής (ΑΣΣΑ) της Επιτροπής περί καταγγελίας της συμβάσεως της εργασίας αορίστου χρόνου και, στον βαθμό που απαιτείται, την απόφαση περί απορριψεως της διοικητικής ενστάσεως,

— να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

<u>Ανακοίνωση αριθ.</u>	Περιεχόμενα (συνέχεια)	Σελίδα
2011/C 290/18	Υπόθεση T-432/11: Προσφυγή της 2ας Αυγούστου 2011 — Makhlouf κατά Συμβουλίου	13
2011/C 290/19	Υπόθεση T-433/11: Προσφυγή της 2ας Αυγούστου 2011 — Makhlouf κατά Συμβουλίου	14
2011/C 290/20	Υπόθεση T-436/11: Προσφυγή της 3ης Αυγούστου 2011 — Afriqiyah Airways κατά Συμβουλίου	14
2011/C 290/21	Υπόθεση T-438/11: Προσφυγή της 12ης Αυγούστου 2011 — BelTechExport κατά Συμβουλίου	15
2011/C 290/22	Υπόθεση T-439/11: Προσφυγή της 12ης Αυγούστου 2011 — Sport-pari κατά Συμβουλίου	15
2011/C 290/23	Υπόθεση T-440/11: Προσφυγή της 12ης Αυγούστου 2011 — BT Telecommunications κατά Συμβουλίου	16
2011/C 290/24	Υπόθεση T-441/11: Προσφυγή της 12ης Αυγούστου 2011 — Peftiev κατά Συμβουλίου	17
2011/C 290/25	Υπόθεση T-442/11: Προσφυγή-αγωγή της 5ης Αυγούστου 2011 — Ευρωπαϊκή Δυναμική κατά Επιτροπής	17
2011/C 290/26	Υπόθεση T-445/11: Προσφυγή-αγωγή της 12ης Αυγούστου 2011 — Charron Inox και Almet κατά Επιτροπής	18
2011/C 290/27	Υπόθεση T-455/11 P: Αίτηση αναίρεσης που η Ευρωπαϊκή Αστυνομική Υπηρεσία (Ευρωπόλ) κατέθεσε στις 11 Αυγούστου 2011 κατά της απόφασης της 26ης Μαΐου 2011 την οποία το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης εξέδωσε στην υπόθεση F-83/09, Kalmár κατά Ευρωπόλ	19
Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης της Ευρωπαϊκής Ένωσης		
2011/C 290/28	Υπόθεση F-72/11: Προσφυγή της 22ας Ιουλίου 2011 — ZZ κ.λπ. κατά Επιτροπής	20
2011/C 290/29	Υπόθεση F-74/11: Προσφυγή της 28ης Ιουλίου 2011 — ZZ κατά Επιτροπής	20

Τιμή συνδρομής 2011 (χωρίς ΦΠΑ, συμπεριλαμβανομένων των εξόδων ταχυδρομείου για κανονική αποστολή)

Επίσημη Εφημερίδα της ΕΕ, σειρές L + C, μόνο έντυπη έκδοση	22 επίσημες γλώσσες της ΕΕ	1 100 EUR ετησίως
Επίσημη Εφημερίδα της ΕΕ, σειρές L + C, έντυπη έκδοση + ετήσιο DVD	22 επίσημες γλώσσες της ΕΕ	1 200 EUR ετησίως
Επίσημη Εφημερίδα της ΕΕ, σειρά L, μόνο έντυπη έκδοση	22 επίσημες γλώσσες της ΕΕ	770 EUR ετησίως
Επίσημη Εφημερίδα της ΕΕ, σειρές L + C, μηνιαίο συγκεντρωτικό DVD	22 επίσημες γλώσσες της ΕΕ	400 EUR ετησίως
Συμπλήρωμα της Επίσημης Εφημερίδας, σειρά S — Δημόσιες συμβάσεις και διαγωνισμοί, DVD, μία έκδοση την εβδομάδα	πολύγλωσσο: 23 επίσημες γλώσσες της ΕΕ	300 EUR ετησίως
Επίσημη Εφημερίδα της ΕΕ, σειρά C — Διαγωνισμοί	γλώσσα(-ες) ανάλογα με το διαγωνισμό	50 EUR ετησίως

Η συνδρομή στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*, που εκδίδεται στις επίσημες γλώσσες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, είναι δυνατή σε 22 γλωσσικές εκδόσεις. Περιλαμβάνει τις σειρές L (Νομοθεσία) και C (Ανακοινώσεις και Πληροφορίες).

Για κάθε γλωσσική έκδοση απαιτείται ξεχωριστή συνδρομή.

Σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 920/2005 του Συμβουλίου, που δημοσιεύτηκε στην Επίσημη Εφημερίδα L 156 της 18ης Ιουνίου 2005, τα θεσμικά όργανα της Ευρωπαϊκής Ένωσης δεν υποχρεούνται, προσωρινά, να συντάσσουν και να δημοσιεύουν στα ιρλανδικά όλες τις πράξεις. Γι' αυτό, η Επίσημη Εφημερίδα στα ιρλανδικά πωλείται ξεχωριστά.

Η συνδρομή για το Συμπλήρωμα της Επίσημης Εφημερίδας (σειρά S — Δημόσιες συμβάσεις και διαγωνισμοί) περιλαμβάνει 23 επίσημες γλωσσικές εκδόσεις σε ένα ενιαίο πολύγλωσσο DVD.

Με απλή αίτηση, οι συνδρομητές της *Επίσημης Εφημερίδας της Ευρωπαϊκής Ένωσης* έχουν δικαίωμα να λαμβάνουν διάφορα παραρτήματα της Επίσημης Εφημερίδας. Ενημερώνονται για την έκδοση των παραρτημάτων με «Σημείωμα προς τον αναγνώστη» που δημοσιεύεται στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Πωλήσεις και συνδρομές

Συνδρομές σε διάφορες τιμολογημένες περιοδικές εκδόσεις, όπως η *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*, διατίθενται στους εμπορικούς μας αντιπροσώπους. Κατάλογο των εμπορικών μας αντιπροσώπων θα βρείτε στο Διαδίκτυο, στη διεύθυνση:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_el.htm

Το EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) παρέχει άμεση και δωρεάν πρόσβαση στο δίκαιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Ο ιστοχώρος αυτός επιτρέπει την πρόσβαση στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* καθώς και στις συνθήκες, στη νομοθεσία, στη νομολογία και στις προπαρασκευαστικές πράξεις.

Για περισσότερες πληροφορίες σχετικά με την Ευρωπαϊκή Ένωση: <http://europa.eu>

